

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

Jaselský kurýř

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihoomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

11/2023 - 54. vydání

Obsah

Pozvánka na veletrh středních škol – Tak Kam?!	4
Na oběd s Honzou – pozvánka do jídelny Grohova	5
Playlist ke kardiopulmonální resuscitaci	7
MS světa v rugby – Francie (2023)	9
Tvůrčí psaní studentů – Jak jsem překonala sama sebe	12
Literární soutěž – Ztřeštěný nápad	15
Úvahy o praxi	17
Soutěž Hartmann School Awards	18
Mediální den	23
Exkurze dětské léčebny se speleoterapií	25
Postřehy z adaptačního výletu	29
Ohlédnutí za mediálním dnem	32
Zajímavý koníček – Fotbal	35
Můj nejzajímavější sportovní zážitek	38
Kdo mě přivedl ke sportu	40
Já a sport	41
Já a výživa	43
Jak se připravit na maturitu na zdravotní škole	45
Recepty s AI	47
Medailonky sportovců – Barbora Seemanová	48
Tipy na filmy a seriály	50
Tipy na (ne)povinnou četbu	51
Tipy na zajímavé aplikace	52
Hantec kolem nás – Jak zkalil Žanek HUSA v Pakostnici	53
Ostravské okénko	54
Tajemný předmět	

Rébus.....	56
Vtipy pro lepší den.....	58
Křížovka.....	59
Zpátky do autoškoly.....	61
Poznej svého učitele.....	62
Mazlíček Vašeho učitele – Evžen.....	63
Vyslechni svého učitele... Tentokrát se Romanou Dvořákovou.....	66
Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíc říjen.....	70
Kde nás najdete?.....	116

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, p.o.
Vás srdečně zve
na veletrh středních škol

TAK KAM?!

24. - 25. listopadu 2023
od 9.00 do 17.00 hod.
na brněnském výstavišti, pavilon G2

Přijďte se na nás podívat,
máme stánek č. 6!

Pečená kachna a bramboro-hodně zelo

Zeleninová směs s rýží

Vepřové kostky na paprice s bramborovým knedlíkem

Rýžový nákyp s ovocem a dvěma polévkami

Šest kopečků rizota se sýrem, okurkem a dvěma polévkami

Playlist ke hardiopulmonální resuscitaci

Autor: MUDr. Jan Richter

1		The Man
Taylor Swift	30		Body Movin' - Fatboy Slim Remix/Remastered 2009
Beastie Boys, Fatboy Slim
2		Just Dance
Lady Gaga, Colby O'Donis	31		Walk Like an Egyptian
The Bangles
3		Something Just Like This
The Chainsmokers, Coldplay	32		Dancing Queen
ABBA
4		Rumour Has It
Adele	33		Heart and Soul
T'Pau
5		Sorry
Justin Bieber	34		Another Brick In The Wall, Pt. 2 - 2011 Remastered Version
Pink Floyd
6		Hang With Me
Robyn	35		Quit Playing Games (With My Heart)
Backstreet Boys
7		Five to One
The Doors			
8		Closer
POWERS	37		Crazy
Gnarls Barkley
9		Say You'll Be There
Spice Girls	38		Spirit in the Sky
Norman Greenbaum
10		I Will Survive - Remastered
Gloria Gaynor	39		Girls Just Want to Have Fun
Cyndi Lauper
11		Rock Your Body
Justin Timberlake	40		Book Of Love
The Monotones
12		Stayin' Alive
Bee Gees	41		(Sittin' On) the Dock of the Bay
Otis Redding
13		Cecilia - Single Mix
Simon & Garfunkel	42		Ain't No Mountain High Enough Feat. Marvin Gaye and Diana
Kris King
14		Hard To Handle
The Black Crowes	43		Man in the Mirror - Remastered Version
Michael Jackson
15		Sweet Home Alabama
Lynyrd Skynyrd	44		Hey, Soul Sister
Train
16		MMMBop - Single Version
Hanson	45		Float On
Modest Mouse
17		Gives You Hell
The All-American Rejects	46		Crazy In Love (feat. Jay-Z)
Beyoncé, JAY-Z
18		Heartbreaker (feat. Jay-Z)
Mariah Carey, JAY-Z	47		One Week
Barenaked Ladies
19		Who's That Girl
Madonna	48		History of Rap (feat. Justin Timberlake)
Jimmy Fallon, Justin Timberlake
20		Fast Car
Tracy Chapman	49		Baby Shark
Pinkfong
21		Fly
Sugar Ray	50		Te Duele
Gente De Zona
22		Rock This Town - Single Edit/24 Bit Mastering/
Stray Cats	51		Casualidad
Nacho, Ozuna
23		Hips Don't Lie (feat. Wyclef Jean)
Shakira, Wyclef Jean	52		Tearin' up My Heart - Radio Edit
*NSYNC
24		You Can't Hurry Love
Phil Collins	53		Everybody (Backstreet's Back) - Extended Version
Backstreet Boys
25		Notorious B.I.G. (feat. Lil' Kim & Puff Daddy)
The Notorious B.I.G., Lil' Kim, Diddy	54		Livin' On A Prayer
Bon Jovi
26		Work It
Missy Elliott	55		Better Together
Jack Johnson
27		What's Going On
Marvin Gaye	56		Feels Like The First Time
Foreigner
28		Suddenly I See
KT Tunstall	57		Somebody To Love - Remastered 2011
Queen
29		This Ain't A Scene, It's An Arms Race
Fall Out Boy	58		Whenever, Wherever
Shakira

Spotify

Apple music

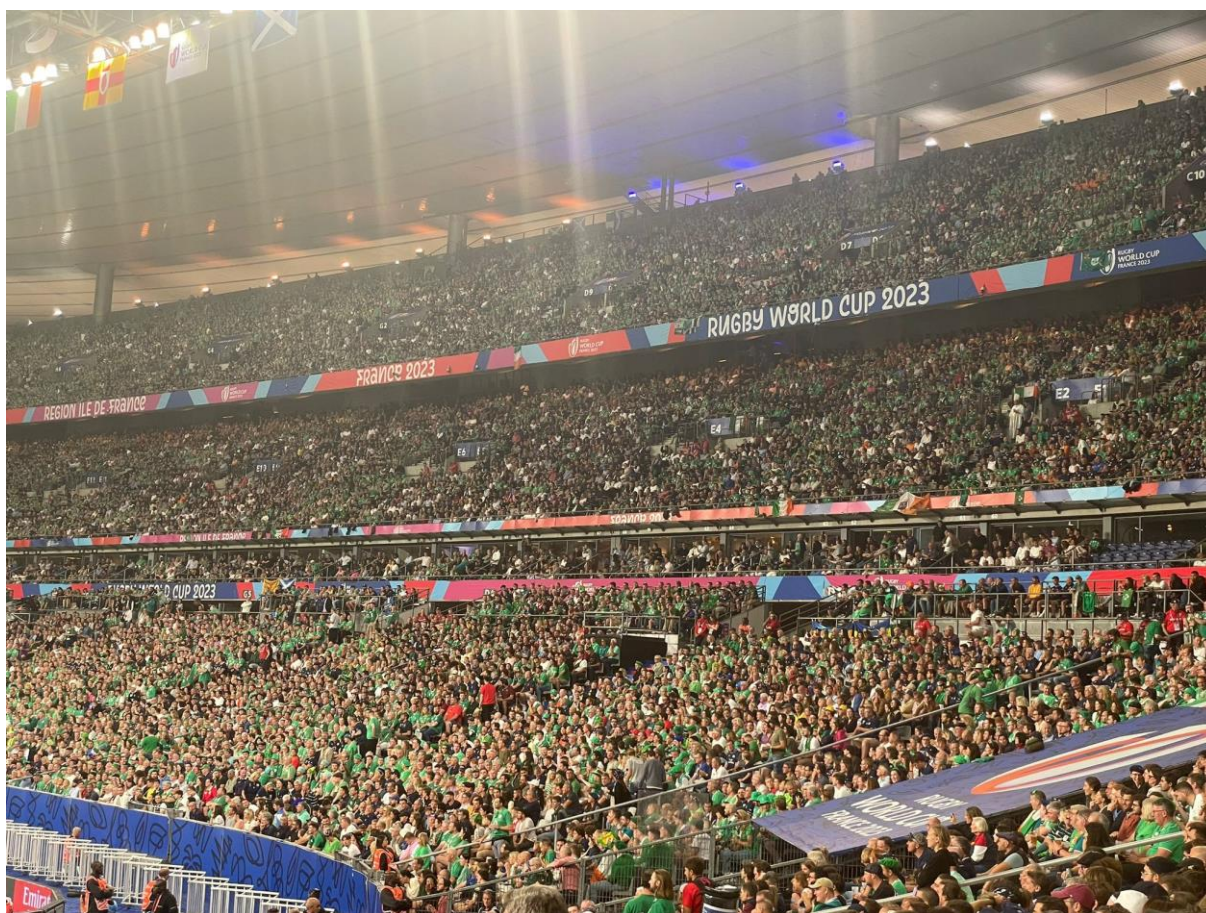

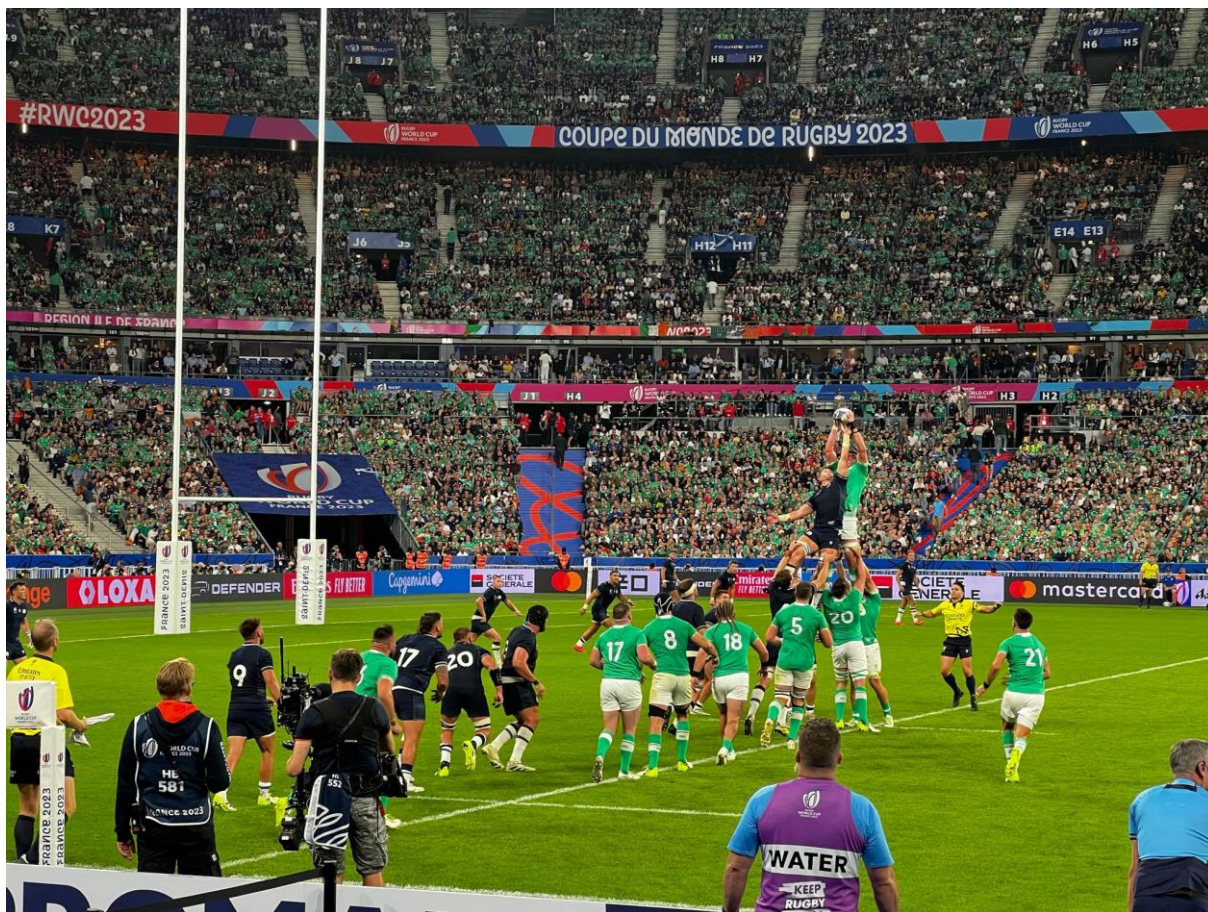

Autor: Mgr. Hana Ondrášková

Rugbyová horečka je za námi. Mistrovství světa ve Francii 2023 byla největší sportovní událostí roku a slibovala pro českého fanouška mimořádný zážitek. Za prvé: snad ještě nikdy v historii mistrovství nebyla světová rugbyová špička tak vyrovnaná. Za druhé: Francie je blízko, a to láká spoustu evropských fanoušků. Za třetí: šampionát přenášela Česká televize, a to v nejsledovanějších časech.

Já osobně jsem měla možnost vidět atmosféru osobně na největším stadiónu ve Francii (Stade de France), který má kapacitu přes 81 000 diváků. Bylo to utkání Irsko x Skotsko a konalo se v sobotu 7. října. Atmosféra na stadiónu mě naprosto uchvátila. Splnil se mi v podstatě dětský sen, a dokonce jsem byla i v záběru v TV. Cítila jsem adrenalin, jako bych byla přímo na hřišti. Byl to úžasný zážitek, a těším se na další mistrovství světa, které bude za 4 roky.

Jak jsem překonala sama sebe? To ve svých sedmnácti letech ještě úplně říci nemůžu, protože celý svůj život mam ještě před sebou, ale věřím, že mnoho lidí by mělo o čem psát, protože ať chceme nebo nechceme, nějakým způsobem, se překonáváme každý den.

Třeba pro mě bylo velikou zkouškou vybrání střední školy, protože jsem neměla absolutní tušení, co by mě mohlo za dalších deset let bavit jako o povolání, kterému bych byla naprosto oddaná a mohla si říct, že svoji práci mám ráda a naplňuje mě. Gymnázium jsem vyřadila hned ze začátku, protože vím, že takové učení mě nebaví, přemýšlela jsem i nad zdravotnickou školou, ale tam mě zase odradilo pomýšlení na krev a dál mě nic jiného nenapadlo, jenže přijímací zkoušení se blížilo, takže jiná volba nebyla, a protože ráda pracuji s lidmi, zkusila jsem zdravotnickou školu.

Na přijímací zkoušky jsem se připravovala dlouho a důkladně skoro každý den. Termín přijímacího řízení se blížil a já měla větší a větší strach. Poslední dva dny před zkouškou jsem se už neučila a nechala si volno, aby se mi to v hlavě uleželo a zbytečně se kvůli tomu nestresovala. V den zkoušky jsem měla všechno nachystané z předešlého dne a stále jsem si opakovala, že se nemůže nic pokazit. Ráno jsem já s rodiči a mladší sestrou sedli do auta a vyjeli do Brna. Cesta nám trvala asi hodinu kvůli autonehodě na dálnici. Už jsem skrz to začínala být nervózní, že přijdu pozdě a všechno se pokazí.

Ke škole jsme dojeli jen tak tak a já běžela po schodech do druhého patra, kde byla moje třída a už všichni seděli na místech a čekali na paní učitelku. Posadila jsem se do předposlední lavice ke čtyřem holčákům, které mi přišly sympatické a celkem rychle jsme se seznámily a začaly si povídat o prvních dojmech ze školy. Do pár minut přišla paní učitelka, představila se nám a řekla nám, co se bude dít. Rozdala nám archy a začali jsme psát. V ten den už se pak nic zajímavého nedělo, po dopsání obou testů jsem šla před školu, kde na mě čekala rodina a jeli jsme domů, a pak už mi nezbylo nic jiného, než čekat na zveřejnění výsledků. Tři týdny utekly jako voda a já se dozvěděla, že jsem byla přijata, takže jsme všichni měli velkou radost, ale já zároveň i obavy, co mě bude čekat.

Během letních prázdnin jsme se s mojí budoucí třídou našli přes sociální sítě a začali se celkem bavit, takže mi spadl kámen ze srdce, že jsem se poznala už teď s někým a nebudu mít až tak velký strach. První den ve škole utekl rychle, poznali jsme naši třídní paní učitelku a seznámili se i mezi sebou. Za pár týdnů už si člověk rychle zvykl a našel si tam hodně dobrých kamarádů a obecně si zvykl na to, jak to jak to ve škole chodí, jenže netrvalo dlouho a zase se projevil covid, takže jsme na hodně dlouhou dobu byli na distanční výuce, která vztahům ve třídě mo

nepomohla. Co se učení týče, mě to ze začátku moc nebavilo, ale postupně se do toho člověk dostal. Vždycky mě zajímalo, jak to v těle všechno funguje, takže třeba somatologie mě zaujala z prvního ročníku jednoznačně nejvíce, pak to bylo i ošetrovatelství a další odborné předměty. První ročník utekl ještě rychleji, než jsem čekala a v druhém ročníku nás čekaly praxe v nemocnici, které začínaly až koncem září. Měli jsme tři stanoviště, které se nám po šesti týdnech měnily. Prvních praxí jsem se hrozně moc bála, protože to pro mě bylo něco nepředstavitelného, že najednou uvidím někoho nahého, ale říkala jsem si, že se člověk učí celý život, a že si na to zvyknu. Paní učitelky nás sice utěšovaly, že tam budou s námi, a že se ničeho ze začátku nemusíme bát, tak mě to utěšilo aspoň trochu. Zkoušeli jsme si uniformy na praxe a už se mi to zalíbilo o něco víc.

První den praxí jsem byla plná očekávání, ale i strachu a nervozity. S naší skupinkou jsme se šli převléci do šatny a čekali jsme, až pro nás paní učitelka přijde a půjdeme na oddělení. Když vešla, vyřešili jsme rychle docházku, kolik nás je, a naopak, kolik nás chybí, a vyrazili jsme na oddělení. První dojem z prostředí jsem měla dobrý, zalíbilo se mi tam celkem rychle, takže nervozita i stres mírně opadly. Došli jsme všichni na sesternu, pozdravili jsme sestřičky a pozorovali, co se děje, a jak to tam chodí. Po nějaké době jsme šli na ranní hygienu a u jednoho pacienta jsme byly ze začátku dvě, abychom si mohly, když tak pomoci. Paní, kterou jsme měly, snad nikdy nezapomenu, byla staršího věku, hodně hubená a nemohla skoro ani mluvit, tak mě to trochu víc dojalo. Celé čtyři hodiny jsem se o ni starala a začínala mi víc a víc přirůstat k srdci, akorát mě mrzelo, že s námi paní moc nechtěla komunikovat, a když jsem se jí na něco zeptala, tak jen kývla hlavou. Ke konci praxe jsem se s ní šla rozloučit a říct jí, že přijdeme zase za týden a že se na ni budu těšit, nečekala jsem nějakou odpověď, ale co udělala, mě zaskočilo snad ještě víc, než kdyby jen pokývla. Přišla jsem na pokoj a viděla, že jdu za ní, tak se začala trošku usmívat a vyslechla mě. Když jsem jí řekla všechno, co jsem měla na srdci, doufala jsem, že ji to potěší a chystala jsem se odejít, ale chytla mě za ruku a řekla, že mi děkuje, a že se na mně bude těšit, což mě v ten moment potěšilo a dojalo natolik, že mi vyhrkly slzy z očí, tak jsem jí pak už jen pohládila po ruce taky a odešla.

Tím dnem jsem tak nějak překonala malý strach z toho, jaké to tam bude a brala jsem to jako takový svůj malý počáteční úspěch. Další týdny na praxi se mi pak už nic zajímavého nedělo, bylo to více méně pořád to stejné dokola a už jsem si na program na oddělení zvykla a každý týden jsem se tam těšila. Změna přišla až koncem druhého pololetí, kdy jsem měla možnost si zkusit aplikovat intramuskulární injekci. Věděla jsem, že z odběrů krve mám velký strach a nedělá se mi při tom zrovna moc dobře, ale chtěla jsem to zkusit. Šla jsem si nachystat pomůcky a šli jsme na pokoj, paní učitelka stála celou dobu vedle mě, a když mi podala stříkačku s jehlou, všechno odhodlání ze mě spadlo a něco ve mně mi nedovolilo tu jehlu bodnout do člověka. Takže to za mě nakonec udělal někdo jiný. Neměla jsem z toho dobrý pocit, a říkala jsem si, co budu dělat, až budu muset odebrat krev, ze které jsem měla nejvíc strach.

strach. Praxe v druhém ročníku dopadly dobře, a než se člověk nadál, byl tu třetí ročník a další praxe. Měli jsme zase tři stanoviště, na každém máme být šest týdnů, takže hodně na to, abych si nějakou krev odebrala. Naše první praxe byly na interním oddělení. Interní oddělení bylo plné infuzí a převazů, které jsem neměla možnost do teď vidět. Čím déle jsme na praxi byli, tím větší strach jsem z toho měla, a také oprávněný. Asi třetí týden jsem ráno na praxi vůbec nestíhala přijet, nesnídala jsem ani nepila a všechno se kazilo už od rána. Na sesterně jsem ráno dostala zklamavku na odběry a měla jsem jít odebrat krev. V tu dobu se mi udělalo špatně, ale šla jsem si nachystat pomůcky a částečně jsem přemýšlela nad tím, jak paní učitelce řeknu, že tu krev asi odebrat nezvládnou. Jenže ráno všechno probíhalo tak rychle, že jsem neměla ani odvahu na to, něco říci a šli jsme s paní učitelkou na odběr. Ruka se mi klepala celou dobu, ale paní učitelka mi s tím pomohla a vlastně jsem přišla na to, že se nemám čeho bát, a tak jsem překonala sama sebe tímto způsobem.

Každým rokem mě učitelky nebo rodina motivují víc a víc, a já věřím, že se takhle v životě budu muset překonat u další spousty věcí.

A je to tady, den mých osmnáctých narozenin. Na tento den jsem čekala tak dlouho. Se svými přáteli jsme ho plánovali snad tisíckrát, aby vše bylo perfektní a vše šlo tak, jak má. Máme takovou tradici, že každý z naší party v den svých osmnáctých narozenin uspořádá soutěž. Nejde jen o nějakou dětskou hru, ale o opravdovou šílenost. Čtyři z mých kamarádů už to mají za sebou a tentokrát jsem na řadě já, poslední z naší party, a právě proto tato poslední soutěž musí být ta nejlepší, na kterou se jen tak nezapomene.

Bydlíme na malé vesničce. Úplně na kraji stojí starý opuštěný a už časem zchátralý dům, ke kterému se váže prastará legenda. Když jsme byli malí, náš dědeček nám vyprávěl o tom domu a o rodině, která v něm žila. Kdysi dávno tam žila jedna zcela normální a šťastná rodina se dvěma dětmi, nebylo na nich nic speciálního, když tu v noci je jejich otec všechny zabil a celý dům shořel na popel. Od té doby se k domu nikdo ani nepřiblížil, jelikož se tvrdí, že je prokletý. A právě proto je tento dům ideální pro naši soutěž. Úkol zní jasně, jednu noc strávit v tomto domě.

Je právě jedenáct hodin večer a já se svými čtyřmi kamarády vydávám směr děsuplných tajemství. „*Tak jsme na místě*“ nadšeně, ale s kapkou ironie v hlase zvolal kamarád. „*Tak jdeme dovnitř*“, odpověděla jsem mu. Nejdříve jsme odházeli veškeré harampádí na stranu a uprostřed místnosti natáhli deky a karimatky, na které jsme položili spacáky a další deky na přikrytí. Přesně o půl noci jsme se posadili všichni do kroužku a doprostřed položili tři zapálené svíčky. Spojili jsme se malíčky a vytvořili tak ohraničený kruh a kamarádka spustila latinská zaříkání, nikdo z nás ji sice nerozuměl, ale nechali jsme ji pokračovat. Přestala, a v ten okamžik se naše oči upíraly jedním směrem. „*Viděli jste to taky?*“ Zeptal se kamarád a nadšení se z jeho obličeje rázem vytratilo. „*Jo*“ všichni jsme vystrašeně přitakávali. „*Běžte se tam někdo podívat*“, pobídla jsem ostatní. Kamarádka tedy vstala a hrdinsky se vydala do tmy. „*Amy, haló, jsi v pořádku*“, volali jsme na ni, ale neozývala se. Vstali jsme a šli se podívat, jestli je v pořádku. Vešli jsme do další místnosti, ale byla tam tma, neviděli jsme si ani na špičku nosu. V tom jsme za rohem uslyšely rozbití skla a než jsme se stačili vůbec pohnout, Amy na nás zpoza rohu vybafla. Extrémně nás vylekala a ostatní ji začali nadávat, jestli je v pořádku.

Vrátili jsme se do velké místnosti a rozhodli se, že to tu trochu prozkoumáme. Rozhodli jsme se již nerozdělovat a všichni spolu jsme se vydali po schodech nahoru. Procházeli jsme místnost po místnosti a narazili jsme na jeden pokoj připomínající kancelář. Na stole stála lampička a kamarád ji zkusil rozsvítit a k upodivu nás všech se opravdu rozsvítila. Zapnuli jsme si baterky i na našich telefonech a rozhlíželi jsme se po místnosti. „*Podívejte se, co jsem našla*“

řekla jsem a v rukou jsem držela rodinné album mrtvé rodiny. Při listování stránkami jsme si všimli divného muže na fotkách, byl skoro všude. Album jsme odložili a naše pozornost se přesunula k dopisům, které jsme objevili v šuplíku. Všechny byly směřované mrtvé ženě. Byly to dopisy na vyznání lásky a na všech byly iniciály G. A. Když jsme věci vraceli na své místo, z alba vypadla ještě jedna fotografie. Byl na ní ten divný muž z alba spolu s mrtvou ženou a na druhé straně stálo „*Vždy budu tebe a naše děti milovat, s láskou tvůj manžel G. A.*“. A v tu chvíli nám to došlo. Rodinu nezabil jejich otec, protože to nebyl doopravdy on. Otcem dětí a manželem ženy byl muž z dopisů podepsaný jako G. A. (George Adams). On to věděl, zjistil, že ho jeho manželka nemiluje a jeho děti nejsou doopravdy jeho, a tak se pomstil, všechny je zabil a zapálil dům, ve kterém uhořel i on sám.

Moji soutěž nakonec nikdo nevyhrál, hned jsme si sbalili věci a pakovali se z domu pryč. Chtěli jsme našim rodičům povědět, co jsme odhalili, ale všichni nás jenom okřikovali, ať o tom domě nemluvíme. My jsme věděli, že to nebyl dobrý nápad chodit do domu, ale odhalili jsme jeho tajemství. A přesto, že jsme tam nepřenocovali a soutěž ukončili dříve, i tak to byly skvělé narozeniny a tajemství mrtvé rodiny jsme se rozhodli nechat si pro sebe. Ale jednou budeme našim dětem vyprávět správnou verzi této legendy, tak jak ji známe jenom my.

Autoři: Jakub Zedníček a Anežka Drlová

Můj důvod vybrání tohoto oboru byl, že rad komunikuji s lidmi, a také rád pomůžu.

Když jsme v prvním ročníku měli ošetřovatelství, docela jsem se bál, jak budou vypadat praxe, ale když jsem byl poprvé na praxích, docela mě to bavilo. Nejvíce mě naučily měsíční praxe, kde jsem mohl vidět nejlépe oddělení v chodu, a také jsem se naučil organizovat svůj čas, abych stihl všechnu práci, kterou musím stihnout.

Dle mého názoru nejdou hodnotit praxe jako jeden celek. Každý rok máme tři oddělení a každému to jde někde více a někde méně a na každém oddělení je něco dobrého a něco špatného, ale všude se člověk něco naučí.

Na chirurgickém oddělení jsem se naučil pracovat s časem a převazování ran. Na interním oddělení je více léků a infuzí. Všiml jsem si, že na každém oddělení je důležitá spolupráce sester. Praxe naší skupiny mi přijdou dobré, kvůli tomu, že když někdo nestíhá nebo s něčím potřebuje pomoci, tak si rádi pomůžeme a poradíme. Rád bych do budoucna zůstal v oboru a pracoval jako zdravotní bratr.

Za mě je praxe velice příhodná. Je skvělé učit se věci teoreticky, ale člověk si vše nejlépe osvojí a zapamatuje, až když si to „vyzkouší na vlastní kůži“.

Ze začátku jsem měla s praxí celkem problém, vnitřně jsem se na praxe bála a modlila se, až skončí. Momentálně jsem s praxí velice spokojená a chodím na ně ráda.

Jsem vděčná, že máme tak velký rozhled a navštívili jsme mnoho oddělení. Sice nebylo vždy maximum práce, ale pouze vidět ten chod a práci na určitém pracovišti bohatě stačilo. Občas jsem zklamaná z personálu, který se k nám, jakožto k žákům s nedostatečnou kompetencí, chová hrubě, ale většinou se k nám chovali zaměstnanci velice vlídně. Nejvíce se mi líbí přístup mladých sester a doktorů, kteří jsou v živém obraze učení, mají na nás velkou trpělivost a vysvětlí nám věci z jejich nedávného studia. Také jsem ráda za všechny různé exkurze a přednášky, které nám škola poskytuje.

Praxe mi určitě dala mnoho zkušeností, hlavně odbourala strach pracovat s lidmi, ale byla jsem i nespokojena s občasným přístupem učitelů. Víím, že to s námi nemají jednoduché a je to pro ně obrovská zodpovědnost, ale jsou momenty, kdy mi přijde, že působí tvrději, než si myslí. Jsem za všechny ráda a vážím si všeho, co pro nás dělají. Doufám, že z nás budou mít učitelé radost, žáci zvládnou maturitu a nadále zůstanou ve zdravotnickém oboru.

Autor: Eva Nekudová

Firma Hartmann vyhlásila na jaře v roce 2023 3. ročník soutěže Hartmann School Awards, do které se zapojilo celkem 49 středních zdravotnických škol z celé ČR. V září jsme se dozvěděli, že postupujeme do finále, z čehož jsme měli velkou radost.

Ve středu 11. října jsme se zúčastnili s paní učitelkou PhDr. Milenou Spurnou finálového kola Hartmann School Awards v pražské Lucerně, kde jsme obhajovali naši práci před porotou. Porota byla ve složení prof. MUDr. Pavel Pařko, DrSc., doc. MUDr. Petr Neužil, CSc., MUDr. Marek Dvořák, PhDr. Martina Šochmanová, MBA, Mgr. Jan Cívín, LL.M. a Karel Novotný, MBA.

V naší práci nazvané „Jaké budou hlavní trendy ve zdravotnictví v roce 2030 a budoucnost zdravotnického vzdělání“ jsme se zabývali návrhem změny vzdělání na zdravotnických školách. Hlavním výstupem celé práce byl vypracovaný učební plán pro pětiletý obor zdravotnické školy, po jehož vystudování by měly sestry kompetence všeobecné sestry. Obhájili jsme krásné 3. místo.

Po vyhlášení výsledků a krátké pauze pokračoval večer vyhlášováním cen Sestra roku, na který jsme byli pozvaní. V řadách publika jsme zhlédli medailonky finálních trojic sester z každé kategorie, vyhlášení vítězů i krátké vstupy zpěváka Pavla Vítky. Ke konci celého slavnostního večera jsme se šli podívat na raut, kde jsme se chvíli bavili s profesorem MUDr. Petrem Neužilem, předním kardiologem a potkali i pana ministra zdravotnictví prof. MUDr. Vlastimila Válka, CSc., MBA, EBIR.

Druhý den před odjezdem jsme se jeli podívat na Pražské Jezulátko, udělali jsme si procházku na Petřín, kde jsme se zastavili na vyhlídce u sochy Panny Marie z exilu. Zastavili jsme se na krátkou exkurzi v nemocnici Milosrdných sester sv. Karla Boromejského, kterou nás provedla hlavní sestra Mgr. S. M. Norberta Sukupová. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí o historii nemocnice a řádových sester, ukázala nám zubní ordinaci, tělocvičny určené pro rehabilitaci ARO i lůžkové oddělení paliativní péče.

Celá soutěž byla pro nás cennou zkušeností, a to nejen v prezentaci a obhajobě naší práce před lidmi, ale především setkání s velkými osobnostmi, které si současně umí zachovat svoje lidství a pokoru.

HARTMANN
+

FINALISTÉ SOUTĚŽE

**KONFERENCE
KNIHY
ČASOPISY**

**Střední zdravotnická škola Brno,
Jaselská, příspěvková organizace**
JAKÉ BUDOU HLAVNÍ TRENDY VE ZDRAVOTNICTVÍ V ROCE
2030 & BUDOUCNOST ZDRAVOTNICKÉHO VZDĚLÁNÍ
EVA NEKUDDOVÁ, ŠTĚPÁN JELÍNEK, VOJTĚCH KADLEČÍK

**Střední zdravotnická škola Jindřichův
Hradec**
NOVÉ TRENDY V DOMÁCI PÉČI V JIHOČESKÉM KRAJI A NA
VYSOČINĚ
JANA PIKALOVÁ, MONIKA DAŇHELOVÁ, LUCIE VACKOVÁ

MG, SZŠ a VOŠZ Vsetín
NOVÉ TRENDY V DOMÁCI PÉČI- JAK BY SE MĚLO ZMĚNIT
POSKYTOVÁNÍ DOMÁCI PÉČE ZA 10 LET?
MAGDALÉNA HÝŽOVÁ, VERONIKA NOVÁKOVÁ, HEDVIKA PETROVICKÁ

Dne 3. 10. 2023 si brněnská Střední zdravotnická škola Jaselská pro své 2. ročníky oboru Praktická sestra připravila mimořádný program namísto obvyklé výuky zvaný Den mediální výchovy. Byl zpracován tak, aby se žáci aktivně zapojovali do diskuzí různých témat, která si pro ně přehledně nachystali učitelé školy.

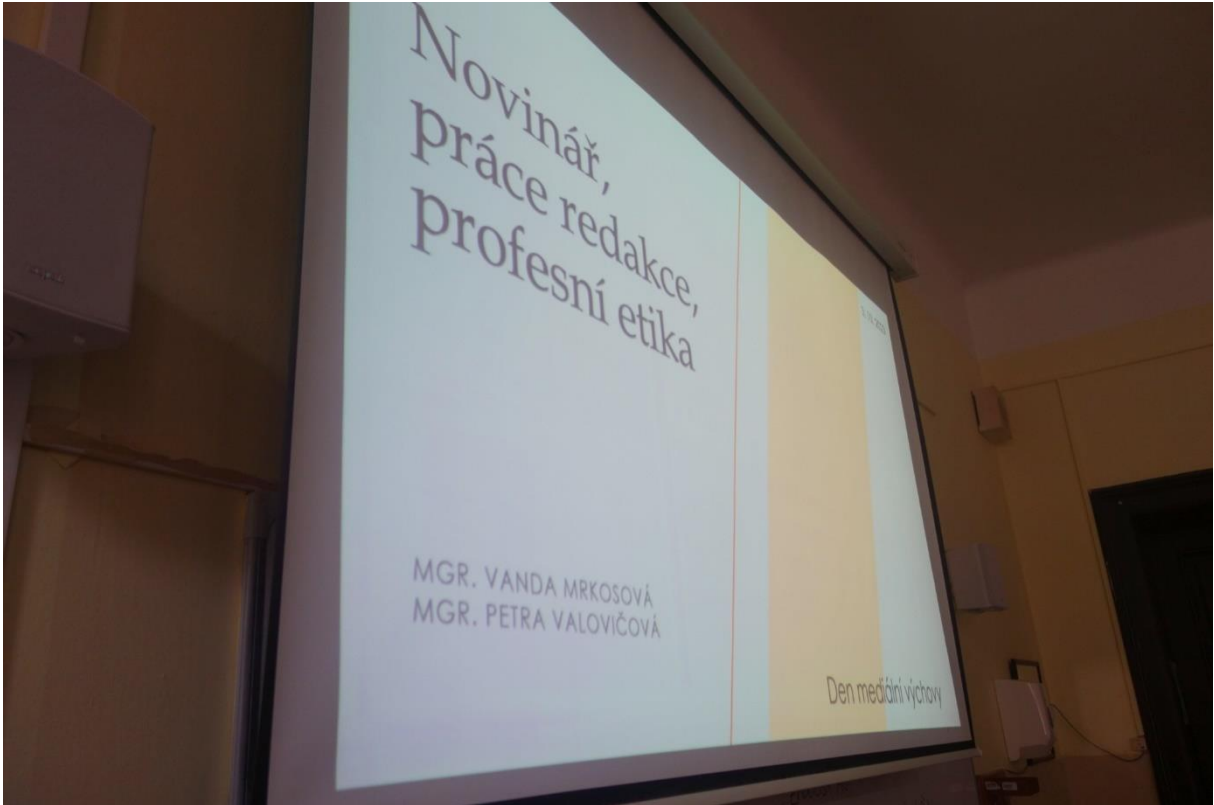
První blok programu se týkal fake news, hoaxů, propagandy a manipulace ve světě médií. Přednášející paní učitelka Čáslavová třídě zadala sérii otázek, na které v průběhu dvou vyučovacích hodin postupně odhalila odpovědi za pomoci různých historických milníků ve spolupráci s panem učitelem Hrabalem, své vlastní prezentace a aktivit všeho druhu. Jejich podstata byla nejen informovat a poučit, ale i dát něco k zamyšlení ve spojení s přístupem každého žáka k dnešnímu světu plnému manipulace a falešných informací.

Ve druhém bloku se žáci věnovali rozdílům a vlastnostem bulváru a seriózního tisku. Třídě byly rozdány reálné ukázky jak jednoho, tak druhého typu novin, se kterými splňovali úkoly jim zadané paní učitelkou Dvořákovou a Opravilovou. Každá vyřčená nejistota ohledně tématu byla snadno vysvětlena. Uveden byl i přímý příklad toho, jak může bulvár a práce bulvárního fotografa negativně ovlivnit lidské chování.

Předposlední blok trvající též 45 minut se věnoval škodlivému dopadu tzv. hate speech, neboli nenávistných projevů, na naši společnost. Jak bylo žákům ukázáno, v dnešní době se to týká z velké části i internetu. Paní učitelky Baláková a Čermáková na začátek nechaly třídu podílet se na aktivitě zahrnující to, jak vidí jako žactvo učitele a učitelky obecně, a poté, jak ostatní vidí žáky samotné. Účelem bylo ukázat, že ne všechno, co se o lidech říká, musí být nutně pravda. To, jak může hate speech člověka mentálně i fyzicky poškodit, demonstrovaly paní učitelky poučným videem na konci bloku.

Závěr programu se zabýval novinářinou a vším, co k povolání novináře patří. Paní učitelky Mrkosová a Valovičová všem důkladně vysvětlily, co práce obnáší, jaký by člověk měl při zmíněné práci být a jak by měl k ostatním lidem přistupovat. Nesměl chybět nepopiratelný fakt, že novináři pohybující se – lidově řečeno – „v nebezpečných vodách“ mohou dokonce přijít i o život.

Z pohledu žáků byl Den mediální výchovy velkým úspěchem. Třídy se dozvěděly mnoho nových a zajímavých informací, které jim jistě budou do budoucího života k užítku.

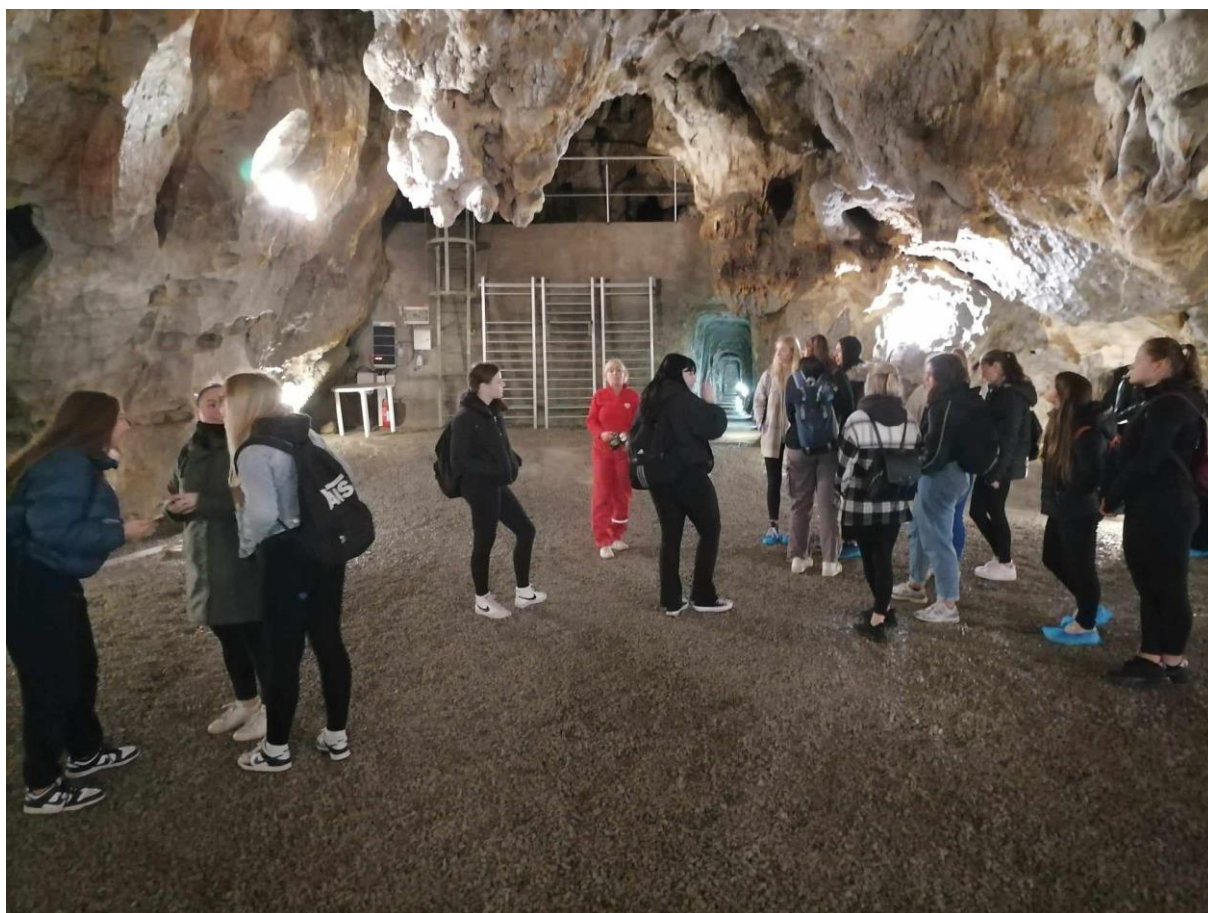
Dne 24. 10. 2023 se třída 3.B vydala na exkurzi do Ostrova u Macochy, kde se nachází dětská léčebna se speleoterapií a jeskyně Balcarka. Speleoterapie je terapie, která probíhá v jeskyni. Pobyt v léčebně je pro děti na 4 týdny a každý den (kromě čtvrtku) chodí na 3 hodiny do jeskyně, kde 90 min relaxují na lehátkách a 90 min mají různé pohybové aktivity.

Teď něco o léčebně. Léčebna byla založena roku 1982 iniciativou MUDr. Drahoslava Říčního, CSc., a RNDr. Jana Příbyla, DrSc. Od roku 1997 je pro speleoterapii využívaná veřejnosti nepřístupná Císařská jeskyně v Ostrově u Macochy. O rozvoj speleoterapie a dětské léčebny se zásadně zasloužil její dlouholetý ředitel a primář MUDr. Pavel Slavík. MUDr. Pavel Slavík nastoupil do funkce primáře dětské léčebny po odchodu Drahoslava Říčního v roce 1985. Dosud experimentální výzkumné pracoviště Ostrov u Macochy získalo status dětské léčebny s celoročním provozem. Na základě úspěšné oponentury státního plánu vědeckotechnického rozvoje Ministerstva zdravotnictví ČR byla speleoterapie uznána oficiální léčebnou metodou. Podařilo se zrealizovat záměr úpravy Císařské jeskyně pro potřeby dětské léčebny speleoterapie. Po celou dobu svého působení usiloval o vybudování nové moderní dětské léčebny nad Císařskou jeskyní, jejíž realizace se již nedočkal. Tato moderní léčebna byla slavnostně otevřena 25. února 2023.

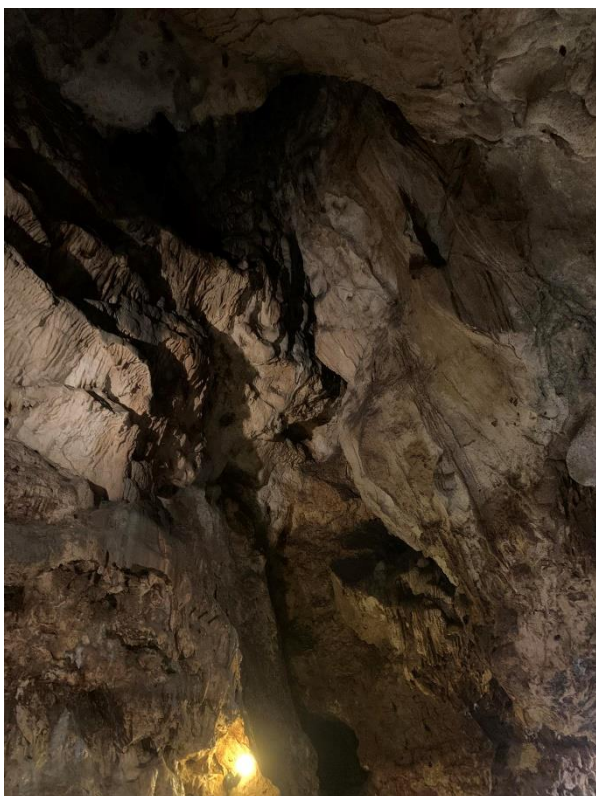
Do léčebny přijíždí děti z celé České republiky ve věku 3–18 let. Dětská léčebna poskytuje komplexní léčebnou a rehabilitační péči dětem s průduškovým astmatem, alergiemi, atopickým ekzémem, dětem s oslabenou imunitou a často nemocným dětem s opakovanými a chronickými nemocemi dýchacích cest. Podstatou speleoterapie je zvyšování kondice v čistém prostředí bez prachu, alergenů a dalších nečistot a současně při vysoké vlhkosti vzduchu. Specifické jeskynní mikroklima tvořené stálou teplotou, nízkou koncentrací radonu, vysokým obsahem lehkých záporných iontů a speleoaeroolem má značný a prokázaný imunomodulační účinek.

Za čtyřicet let fungování speleoterapie v Moravském krasu přinesla tato metoda přesvědčivé výsledky. Speleoterapie významně přispěla ke zlepšení kontroly základního onemocnění u astmatiků, ke snížení potřeby užívání dlouhodobé medikace a pomohla také snížit frekvenci akutních exacerbací. Díky této metodě došlo k celkovému zlepšení zdravotního stavu, kondice a obranyschopnosti u velké řady dětí. Dalšími nedílnými součástmi léčebné péče jsou kondiční aktivity v krásné a čisté přírodě CHKO Moravského krasu, rehabilitační procedury, reedukační programy, vzdělávací, výchovná a psychoterapeutická péče. Nejmenší děti přijíždí na léčebny

pobyt v doprovodu rodičů nebo blízkých členů rodiny. Ročně absolvuje léčebný pobyt v dětské léčebně přibližně 500 až 600 dětí.

[Více fotek naleznete zde](#)

Na adaptační kurz jsme jeli 13. září, byli jsme tam tři dny a odjížděli jsme 15. září. Moc jsem se na adaptační kurz netěšila, ale nakonec mě to tam bavilo. Když jsme, po náročné cestě autobusem, konečně přijeli na místo, rozdělili jsme se do chatek. Já byla v chatce s Lili a Stelou. Chatka sice byla pro čtyři lidi, ale my jsme se vystačily samy. Jakmile jsme se ubytovali a rozkoukali, svolali nás na první aktivitu.

Jako první aktivitu jsme měli takové seznámení mezi sebou. Instruktoři nám dali na záda papírek s obrázkem a my jsme se měli seřadit do skupin se stejnými obrázky, ale u toho jsme museli mít zavřené pusy. Nakonec jsme to zvládli v rekordním čase. Celá pointa této aktivity byla najít si svoji skupinku, a pak si popovídat o společných zájmech. Instruktoři nám po této aktivitě dali pauzu na rozkoukání a zabydlení.

Nějaké aktivity mě bavily více než ty ostatní. Nejhorší aktivita asi byla kreslení na papír o nás. Naopak nejlepší aktivita byla hra bank, hrála se tak, že jeden z nás stál uprostřed kruhu a na koho ukázal, řekl bank, ten dotyčný si dřepnul a dva spolužáci vedle něj museli, co nejrychleji říct jeho jméno. Kdo pak byl pomalejší, šel doprostřed kruhu.

Jídlo tam neměli úplně nejlepší, ale něco měli dobré. Na chatce jsme si s holkami užily kopec randy.

Adaptační kurz utekl celkem rychle a byl čas vrátit se domů, kam jsem se celkem těšila. Instruktoři byli v pohodě a dalo se s nimi mluvit. Můžu říct, že i naše třídní paní učitelka Lambova si to moc užila. Adaptační kurz nám skončil, když jsme se v pátek 15. září kolem třetí hodiny odpoledne vrátili domů.

Letos v září jsem nastoupila do prvního ročníku na SZŠ Jaselská. Abychom se s novými spolužáky seznámili a skamarádili, škola pro nás zorganizovala adaptační pobyt.

Hned druhý týden po zahájení školního roku jsme vyrazili se spolužáky a naší třídní učitelkou do Nesměře u Velkého Meziříčí. Byli jsme ubytovaní v jednoduchých chatkách po čtyřech. Jakmile jsme dorazili na místo, převzali si nás dva instruktoři, kteří se o nás a naši zábavu starali celé tři dny.

Bylo nádherné, ještě stále letní počasí, takže jsme si pobyt náležitě užili. Hráli jsme spoustu her, u kterých jsme se výborně bavili. Mně se nejvíce líbila hra, při které jsme se přenášeli na

lanech. Nejvíce jsem však ocenila, že se do všech her zapojila i naše paní učitelka a měli jsme možnost se s ní blíže seznámit.

Myslím, že pobyt se všem líbil a domů jsme se vrátili se spoustou nových zážitků a kamarádů.

Na adaptační kurz jsme jeli od středy do pátku. Ve středu jsme měli brzo ráno jet do Nesměře, sraz jsme měli u Janáčkova divadla. Cesta byla velice zábavná, na konci cesty jsme měli trochu strach, že se převrátíme, ale nakonec jsme to zvládli. V den příjezdu nás seznámili s instruktory a rozdali nám klíče od chatek, ve kterých jsme spali. Po několika hrách jsme šli na oběd a vzápětí na odpolední klid. Ve čtvrtek jsme se už více poznali a společně i zasmáli. Jako večerní aktivitu nám vedoucí vymysleli menší párty a ohňostroj. V pátek jsme si ještě něco málo zahráli a po obědě jsme se rozloučili a vyrazili jsme domů. Moc jsem si to užila.

Na adaptační pobyt jsme jeli do Nesměře a byli jsme tam od středy do pátku. Ve středu ráno jsme jeli autobusem od Janáčkova divadla. Již v autobuse jsme se většina začala bavit a více jsme se o sobě dozvěděli. Po příjezdu do Nesměře jsme se seznámili s instruktory a šli hrát seznamovací hry. Když jsme měli pauzu, tak jsme se s holkami sešly na chatkách a povídaly si. Ve čtvrtek jsme hráli hry spíše na důvěru a večer jsme hráli divadlo, potom nám instruktoři připravili menší párty a ohňostroj. V pátek jsme si zahráli jen pár her a řekli jsme si, jak se nám tam líbilo a potom jsme jeli autobusem zase domů. Za tento výlet jsem hrozně ráda, protože jsme se mohli lépe poznat a hodně jsme se nasmáli.

Jednoho dne jsme jeli s novou třídou na adaptační pobyt.

Když jsme dojeli, tak jsme se seznámili s instruktory a šli si dát věci do chatek, poté jsme šli hrát hry a utíkali na oběd. Na chvíli jsme si šli lehnout do chatek a zase byly nějaké hry.

Snad všechny hry nás nějak spojily a museli jsme spolupracovat, což bylo hrozně super, a když někomu byla nějaká činnost nepříjemná, tak to všichni chápali a nezačali nikomu nadávat.

Každé ráno se každý těšil na snídani, protože to bylo vážně nejlepší jídlo dne.

Byli tam super instruktoři, na které se nedá zapomenout.

Poslední večer se každý těšil domů, ale zároveň nám to bylo líto, a proto jsme si ho užili na plno. Hráli jsme divadlo, na kterém se celá třída musela podílet, a myslím, že bylo fakt skvělé. Vzápětí byla menší diskotéka, kterou si každý užil.

Snad každý si našel nějakou partu a nikdo nebyl sám a odstrčený.

Poslední den ráno jsme už měli sbaleno, šli jsme se nasnídat a hrát poslední hry na rozloučenou a jelo se domů.

Já a ostatní jsme si to moc užili a doufám, že zůstaneme všichni spolu tak, jako jsme z adaptáku odjížděli.

Dne 3. 10. 2023 uspořádala Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská Den mediální výchovy pro žáky druhých ročníků oboru Praktická sestra. Zajímavý program si pro žáky připravili učitelé českého jazyka a občanské nauky. Den byl rozdělen do čtyř bloků.

Náš den začal prvním blokem u pana učitele Hrabala a paní učitelky Čáslavové, kde nám pomocí ukázek z filmů a vytvořenou prezentací pomohli pochopit, jak historicky vznikaly první fake news, a jak mohla vypadat propaganda v minulém století. Porovnávali jsme různě upravené fotky, abychom se dozvěděli, že ne všechno je tak, jak vypadá.

Po tomto dvouhodinovém bloku následovala krátká pauza na svačinu. Pokračovali jsme jednohodinovým blokem, kterým nás provázela paní učitelka Baláková, naše paní učitelka českého jazyka, a doprovázela ji paní učitelka Čermáková. Vyprávěly nám o nenávisných komentářích na internetu. Pustily nám také krátkou ukázkou, jak může nenávisť na internetu vypadat v reálném světě. Toto video na nás zapůsobilo velmi emocionálně.

Dále následovala jedna hodina týkající se bulváru. Navštívila nás zde i paní ředitelka. Paní učitelky Dvořáková a Mrkosová si pro nás připravily práci ve skupinkách. Ve skupinkách po šesti jsme měli za úkol porovnávat bulvární články se seriózními novinami, také jsme se dozvěděli o některých kauzách, které bulvární noviny zveličily. Nakonec nám paní učitelky řekly i o kauzách namířených proti bulváru, které skončily až u soudu. Nejzajímavější kauza byla o paní Havlové, ta porazila bulvár a následně vysoudila čtyři miliony korun, které pak dala na charitu.

Nyní už na nás čekal poslední blok. Tento dvouhodinový blok se týkal práce v novinách. Připravily si ho pro nás paní učitelka Valovičová s paní učitelkou Mrkosovou. Vyprávěly nám pomocí různých her o práci novináře a o tom, že za novinami nestojí pouze reportéři. V půlce tohoto bloku se za námi staval pan učitel Mikyňa, který je zároveň vydavatelem časopisu Jaselský kurýr. Řekl nám něco k historii časopisu a o tom, kolik práce za vydáním jednoho čísla je. Na konci tohoto bloku si nás paní učitelky otestovaly pomocí kvízu. Naše třída si vedla celkem dobře.

Tento den byl jiný než klasická výuka, tolik nových informací bychom se normálně nedozvěděli. Doufáme, že se naší škole podaří uskutečnit další ročníky.

Dne 3. 10. 2023 se na škole SZŠ Jaselská uskutečnil Den mediální výchovy. Žáci 2. ročníku oboru praktická sestra absolvovali programy, ve kterých byli poučeni o „hejtu“ na internetu, bulváru, novinářích a fake news. Programy trvaly hodinu až dvě a každý program měl svého učitele. Naše třída 2.C prvně absolvovala program, který se týkal fake news, hoaxů a propagandy s panem učitelem Hrabalem a paní učitelkou Čáslavovou. Žáci se naučili o historii tohoto tématu. Ve druhé hodině se žáci naučili něco o nenávistném projevu s paní učitelkou Balákovou a Čermákovou. Ve zbylých třech hodinách se žáci dozvěděli něco o bulváru, novinářích a paparazzi. Žákům se celý den s programy líbil.

Dne 3. října se všichni studenti druhého ročníku oboru praktická sestra zúčastnili Dne mediální výchovy. Tématem první přednášky byl Svět fake news, hoaxů, propagandy a manipulace. Učitelé studentům vysvětlili základní pojmy. Druhým tématem byl Hate speech neboli nenávistné projevy. Součástí přednášky bylo i video o nenávisti okolo nás. Třetím tématem přednášky byl bulvár, kde studenti poznávali rozdíly mezi bulvárním a seriózním tiskem. Poslední přednáška studentům objasnila práci redakce, novináře a profesní etiku.

Studenti měli v hodinách prostor vyjádřit svůj názor a pracovali ve skupinách. Studentům se program líbil, protože zjistili spoustu nových informací a jsou vděční za ochotu učitelů.

Dne 3. 10. 2023 uspořádala naše škola Den mediální výchovy, které se zúčastnily všechny druhé ročníky oboru praktická sestra. Učitelé českého jazyka, dějepisu a občanské výchovy si pro žáky připravili program týkající se mediálního světa.

Náš první blok byl dvouhodinový s panem učitelem Hrabalem a paní učitelkou Čáslavovou na téma fake news, hoaxy, propaganda a manipulace. Dvojice učitelů nám pomohla zodpovědět na různé otázky pomocí prezentace a filmových ukázek, také nám odkryla část historie. Byli jsme rozděleni do náhodně vybraných skupinek, ve kterých jsme řešili základní úkoly.

Druhý blok si pro nás připravila paní učitelka Baláková a paní učitelka Čermáková. Tento blok byl pojat na téma hate speech neboli nenávistné projevy. Vyzkoušeli jsme si „hejtit“ jak učitelky, tak i nás samotné. Pustily nám video, které ukazovalo, jak moc je internetová šikana – kyberšikana – přehlížená a normalizovaná.

Třetí blok proběhl v učebně 53 s paní učitelkou Dvořákovou a paní učitelkou Opravilovou za přítomnosti paní ředitelky a paní zástupkyně. Porovnávali jsme různé bulvární články se seriózním tiskem a dozvěděli jsme se o různých kauzách, které vyhrál soud proti bulváru.

Poslední blok byl veden paní učitelkou Valovičovou a paní učitelkou Mrkosovou. Na chvíli se za námi stavil pan učitel Mikyna, aby nám odprezentoval školní noviny. Na závěr jsme se věnovali profesi novinářů.

Celá tato akce se nám velmi líbila a myslíme si, že druhý ročník této akce bude pro všechny úspěšný.

Autor: Sára Zeiselová

Vznik a historie

Hry s míčem, kde hlavním prvkem bylo kopání, se hrály už ve starém Řecku, vůbec se ale nepodobaly dnešnímu fotbalu.

Fotbal jako takový vznikl v 19. století v Anglii.

První pravidla vznikla již v roce 1840, ale ty v sobě nesla i pravidlo chytání míče do rukou, od čehož se nakonec ustoupilo.

Historický první fotbalový klub nesl název Zheffield Football Club.

Vznikl v roce 1863 a existuje do dnes.

Postupně vznikali další a další teamy, které společně nakonec v roce 1971 vytvořili i historicky první fotbalovou soutěž.

Fotbal u nás

Fotbal je v Česku nejpopulárnější a nejrozšířenější sport.

Ve svém volném čase jej hrají statisíce dospělých, ale i dětí.

I v Česku prošel velkou přeměnou a vývojem.

Fotbal se v Čechách poprvé objevuje v devadesátých letech devatenáctého století.

Ze začátku se hrál jen jako nekompetetivní aktivita pro zábavu a vyplnění volného času.

Postupně se, ale začali tvořit první, čistě fotbalové oddíly.

Prvním českým oficiálním fotbalovým klubem byla Slavie Praha, založena v roce 1892.

Pravidla fotbalu

Hrací plocha a míč

- Fotbalové hřiště má tvar obdelníku o rozměru většinou 100 m × 50 m
- Hrací plocha je označena bílými čarami, které plochu rozdělují na dvě půlky, dále značí pokutové území, brankové území a středový kruh.
- Na každé straně hřiště je branka, o rozměrech 7,3 m na šířku a 2,4 m na výšku.
- Míč na fotbal má obvod mezi 68–70 cm a poloměr 22 cm.

Průběh hry

- Každý team vybere 11 hráčů, určí brankáře a kapitána.
- Na hru dohlíží hlavní rozhodčí, na každé straně je pomezní rozhodčí, který signalizuje přestupky hlavnímu rozhodčímu.
- Každý trenér může udělat během zápasu určitý počet střídání.

- Zápas trvá 90 minut, rozdělený do dvou poločasů, mezi kterými je patnácti minutová přestávka.
- Na konci zápasu vítězí team, který strelí více gólů, pokud mají na konci zápasu teamy shodný počet gólů, končí zápas remízou.

Výstroj hráčů

- Každý z hráčů musí mít na svých nohou kopačky.
- Další povinnou výbavou hráče jsou holenní chrániče.
- Každý z hráčů musí mít stejný dres, kraťasy a štlupny.
- Jediný, kdo má jiný dres je brankař.
- Žádný z hráčů nemůže mít náušnice nebo řetízky, které by mohli ohrožovat ostatní hráče, nebo jeho samotného.

Základní pravidla fotbalu, pokutové a penaltové kopy

- Ve fotbale je zakázána hra rukou, jediný, kdo může hrát rukama je brankař, a to pouze v pokutovém území.
- Dodržování pravidel fotbalového zápasu je hlavně na rozhodčím, protože nejde přesně určit co je foul a co foul není.
- Fotbalová pravidla zakazují tahat protihráče za dres, úmyslně do protihráče kopat, nebo jej podrážet.
- Pokud, některý z hráčů jedno z pravidel poruší, a není to v pokutovém území, následuje volný přímý kop.
- Pokud se hráč dopustí porušení pravidel v pokutovém území, následuje pokutový kop.
- Penaltu nemusí zahrávat faulovaný hráč, team si může určit jakéhokoliv hráče na zahrání pokutových kopů.

Žluté a červené karty

- Žlutá karta se uděluje, pokud dojde k hrubšímu, nebo úmyslnému zákroku.
- Červená karta se uděluje, jen při velmi hrubém porušení pravidel, nebo velmi závažném nesportovním chování.
- Pokud se rozhodčí rozhodne udělit červenou kartu, okamžitě zastavuje hru, nečeká na dohrání situace a hráč musí opustit hrací plochu.
- Pokud je hráč vyloučen, není vystřídán, ale jeho tým hraje v početní nevýhodě.

Offside

- Offside je jedno z fotbalových nejsložitějších pravidel, ale je také jedno z nejdůležitějších.

- O ofsidu můžeme mluvit, až se útočící team dostane na svou útočnou polovinu, do té doby toto pravidlo neplatí.
- Pokud se aspoň jeden z útočících hráčů nachází na útočící polovině, a jeho spoluhráč se mu snaží přihrát, musí určitý hráč být v době přihrávky před obranou soupeře, pokud toto hráč poruší, pomezní rozhodčí odmává ofsida.

Vlivy fotbalu na zdraví

- Fotbal je velice náročná fyzická aktivita, při hraní fotbalu se zapojí téměř všechny svaly, z důvodu intenzivního běhu, se zvyšuje fyzická kondice, navíc má fotbal velmi pozitivní vliv na psychické zdraví.
- Fotbal má na zdraví, ale i negativní účinky, velká fyzická zátěž, zvyšuje riziko únavového zranění.
- Další z negativních účinků je zvýšení míry opotřebení kloubů, hlavně je tomu tak u kolen a kotníků.

Fotbal a moje zkušenost

Fotbal jsem začala hrát již v 10ti letech, v tu dobu mě fotbal velmi bavil, hrála jsem jako obránce v našem místním týmu s názvem TJ Havran Břežany, s číslem 4.

Jako v tu dobu aktivní sportovec, jsem byla s fotbalovými pravidly, i s celkovým průběhem fotbalové hry seznámena, a sama ze svojí zkušenosti mohu říci, že fotbal je velmi náročný, jak na fyzickou stránku organismu, tak i na psychickou.

Autoři: Zuzana Kučerová (absolventka školy)

V deváté třídě jsem hrála florbal. Měly jsme další středeční zápas jako obvykle. Vstala jsem brzy ráno a šla na autobus. Měly jsme sraz před naší školou a společně jsme odjely na zápas. Tento zápas byl ale jiný, byl to velikonoční zápas.

Přijely jsme na místo a šly do naší šatny, převlékly se do dresů, šly se protáhnout a střílet na bránu. Jako vždy se nám ostatní týmy smály, že máme růžové dresy a bude snadné nás porazit, protože nic neumíme, my jsme však skrytá hrozba. Začal náš první zápas, po pěti minutách tým protihráčů zjistil, že nejsme úplně k zahození a vlastně jsme lepší než oni. Daly si tedy timeout a domlouvaly se, jak to tedy udělají. Žádná strategie stejně nepomohla a my vyhrály první zápas. S odchodem ze hřiště jsme se klasicky loučily s druhým týmem a děvčata byla tak uražená a znechucená prohrou, že se ani nerozloučila, tak jsme se jim vysmály a šly si odpočinout do šatny.

Přišla trenérka a řekla, že jsme udělaly skvělý dojem na rozhodčí, ale na týmy samozřejmě ne. Nám to nevadilo a šly jsme si za svým, vyhrát ligu. Nastal čas a my šly odehrát další zápas. Po první třetině jsme opět vyhrávaly, ale hra se zvrtila. Tým protihráčů začal hrát bez pravidel a likvidoval nám hráčky. Rozhodčí pískal jako o závod. Písk – sekání, písk, – vysoká, písk – sekání, písk – nesportovní chování, písk – sedíš dvě minuty a my trpěly. Dosekané, kde se jen dalo, jsme dohrály tento zápas a šly do šatny ošetřit rány.

Čekaly jsme na další předposlední zápas a na další rány. Zápas začal, byl poněkud klidný, dalo by se říct, skoro jako klid před bouří. Ve druhé třetině jsme začaly hrát a daly pár gólů. V třetí třetině jsme však zjistily, že to klid před bouří byl. Tým protihráče začal také hrát bez pravidel, žádné góly nám nedaly a už neměly co ztratit. Začaly nám likvidovat útok, to ale zas tak nevadilo, branky už jsme měly, tak stačila obrana. Děvčata naši obranu zdvojovala, a mě také. My se však nedaly a dělaly jsme vše, co jsme mohly. Najednou to přišlo i na mě. Protihráčka odehrála vysokou a loktem mi dala do nosu, k tomu přidala komentář: „A máš to ty svině“ a odběhla pryč. Mě to sice bolelo jako nikdy, ale běžela jsem za ní a ubránila svoji půlku, rozhodčí nezapískal, protože údajně nic neviděl. Holky z mého týmu na mě začaly křičet, ať jdu střídat, já doběhla na střídačku a dozvěděla se, že mám celý obličej od krve, protože mi tekla z nosu od té rány loktem. Utíkala jsem tedy rychle na záchod a při pohledu ostatních hráček mě napadaly jen samé vulgární myšlenky, viděla jsem se v zrcadle a pochopila, proč se na mě každý tak díval. Můj obličej od nosu dolů přes krk až na dres byl zlitý krví, vyděsila jsem se, ale popadla jsem ubrousek, utřela se, zastavila krvácení a utíkala zpátky na střídačku, myslela jsem na to, že naše trenérka je tvrdá a nikdy se nevzdává. Děvčata z druhého týmu se divila, že mě

vidí zpátky na hřišti. Zápas jsme opět vyhrály a šly do šatny. Naše trenérka nás začala chválit, mě se dostalo zdravotnické péče a pouze s bolestí hlavy jsem šla odehrát poslední zápas. Tento zápas byl proti nejsilnějšímu protihráči. První třetina byla odehraná bez gólu. V druhé třetině jsme daly jeden gól a přišly o jednu hráčku, protože protihráčka namáčkla moji hubeňoučkou spoluhráčku na mantinel a skočila na ní. Samozřejmě Simona byla ráda, že aspoň dýchá a šla do šatny. Jejich tým tedy hrál v oslabení a my daly další a poslední gól. Za tuto spadenou branku si tým vybral mě. Při útoku na naši bránu najížděly přes moji polovinu, první dívka do mě narazila a shodila mě na záda, než jsem se stihla postavit, dívka, co běžela za ní, mi šlápla na kotník celou vahou a dělala, že zakopla o moji nohu. Rozhodčí to tentokrát viděl a zapískal dvě minuty. Dívka si šla sednout na trestnou a já odskákala po jedné noze na střídačku. Začala poslední pauza mezi třetinami a spoluhráčka utíkala do šatny pro obinadlo, abych si omotala kotník, protože už jsme měly poslední dvě obrany, mě a Aničku. Nemyslelo se tedy na nic jiného a já si omotávala kotník obinadlem. To bohužel nepomohlo a my rychle vymýšlely, co tedy bude. V tu ránu zahoukala siréna na poslední třetinu, my si vzaly timeout abychom nehrály s jednou obranou. Jediné, co jsme u sebe měly, bylo zdravotnické lepení, stáhly jsme tedy můj kotník lepením a to pomohlo, v rámci možnosti. Odehrály jsme tedy poslední třetinu, a i když to šlo velmi těžko, tak jsme vyhrály poslední zápas a tím pádem další kolo ligy.

Všechny týmy nastoupily na hřiště a začalo vyhlášení. Převzaly jsme si první cenu a bolavé odešly do šatny a začaly plakat, některé bolestí a některé radostí. Můj kotník však po zápase navštívil nemocnici a zjistila jsem, že kotník je velmi poškozený a už se nevrátí do původního stavu, bylo mi doporučeno už nikdy nespportovat. To však ale není pro mě a věnuji se sportu do teď. Sem tam zabolí, sem tam oteče, ale není to nic, co by mi mohlo zabránit ve sportu.

Kdo mě přivedl ke sportu

Autor: Veronika Hajdůšková (absolvent školy)

Nedělám žádný sport profesionálně ani závodně, takže se nedá úplně říci, kdo by mě ke sportu přivedl. Už jako malá jsem byla strašně živě a neposedné dítě. V tom nejmenším věku se mnou rodiče chodili na dětská hřiště a starší sestra do cvičení pro malé děti. Údajně se mi tam hodně líbilo a vždy jsem se tam vyřádila. Jakmile jsem povyroستla, neustále jsem byla venku s dětma od sousedů. Hrály jsme hry, nejčastěji Poldy a zloděje, Na schovku anebo Kuchaře a Ufo. Takže asi už od dětství to ve mně utkvělo, že bychom měli svému tělu dopřát nějaký ten pohyb.

Mým nejoblíbenějším sportem je hokej. Dříve mě moc nezajímalo, ale když mi bylo 13 let, nastal zlom. Byl to rok 2015 a zrovna se hrálo mistrovství světa u nás a já se pro hokej úplně nadchla. To jsem asi zdělila po tatkově.

Neříkám, že jsem ho začala hrát, ale hodně mě ta hra zaujala, až jsem se o něm naučila skoro vše. Hledala jsem si různá utkání, a to jak domácí, tak i zahraniční. Zjišťovala informace ohledně hráčů i historie české reprezentace. Doma mi kvůli tomu i někdy říkali, že jsem blázen.

A proč? Zprvce se mi líbí, že je to týmová hra a málokdy se stane, že určitý hráč myslí při hře jen na svůj úspěch. Převážně musí myslet týmově, aby se jim povedl nějaký úspěch. Líbí se mi, že je to rychlá hra a dochází v ní i ke střetům hráčů, samozřejmě nesmí to být za hranou pravidel! K obehřávání soupeře, zastávání se spoluhráčů a někdy také k „darování gólů“ – hráč je v pozici, ze které by mohl sám dát gól, ale puk nahraje jinému spoluhráči, aby on dal gól místo něj.

Je úžasné sledovat, jak jsou někteří hráči na puku šikovní, jak se s hokejkou dokáží pohybovat tak, že sami obehrají i tři protihráče a nakonec překonají i gólmana. Můj velký obdiv mají i samotní brankáři. Kreace, které někdy v bráně předvádí, jsou až k neuvěření. A taky ne každý člověk si stoupne někam, kde na vás může někdo vystřelit puk rychlostí až 175,7 km/h. (Nejtvrdší střela světa, rekord z roku 2020 od Martina Frka.)

Ale nejlepší na hokeji je, že když začne Mistrovství světa, snad každá domácnost v ČR sleduje televizi, a to ani nemluvě o hospodách, které jsou narvané k prasknutí. Těch pár týdnů, co Mistrovství světa probíhá, chce většina národa to stejné, a to výhru České hokejové reprezentace.

Já a sport?

Začala bych nejspíš tím, že jsem nikdy moc nebyla vedena ke sportu, kde bych jezdila na závody atp., ale spíše k hudebním aktivitám kvůli tátově práci, ale přece jenom jsem si v průběhu života našla něco, co mě bavilo, a baví dodnes. Od jízdy na kole, na lyžích, přes hraní badmintonu, až po tancování nebo gymnastiku. Jízdu na kole nebo lyžích však neberu jako něco, co bych dělala pravidelně, spíše podle situace nebo například ročního období. Když mi bylo asi 8 let, většina mých kamarádek byla zapálena do atletiky, a tak jsem si řekla, že to taky zkusím. Vůbec mi to nešlo a ani nebavilo, neuměla jsem správně dýchat, takže se mi po chvíli vždy udělalo zle, a nikdo mi to dál pořádně „nevysvětlil“.

Právě kvůli tomu jsem neměla ani snahu tohle zkusit dál, protože od prvního tréninku jsem cítila, že to pro mě nebude. A tak jsem hledala něco dál, co by mě bavilo, a i šlo, a našla jsem si kroužek badmintonu. Vždycky jsme ho hrály s mamkou na zahradě u babičky a docela mi to šlo, tak jsem si řekla, proč to nezkusit. A tak jsem šla na první trénink. Bylo to blízko mého bydliště, takže jsem nemusela ani nikam složitě dojíždět a chodila jsem pěšky. Hodně mě to bavilo a hrála jsem aktivně asi 2 roky, a pamatuji si, že jsem měla jet na první závody, ale nebylo mi o víkendu dobře, takže jsem nikam nakonec nejela.

Mrzelo mě to, ale i tak moje nevolnosti pokračovaly, a byla mi diagnostikovaná cukrovka, kvůli které jsem na kroužek přestala chodit a ztratila k tomu veškerou motivaci, a nikdy jsem se k tomu nevrátila. Byla jsem doma asi 3 týdny kvůli první samostatné kompenzaci diabetu, a tak jsem si nemohla dovolit „rozházet“ si glykémii díky sportu, navíc jsem se i bála. Takhle jsem žila asi 2 roky, s tím, že jsem moc nechodila ani na tělocvičky ve škole, protože mi dělaly zle, se zátěží jsem měla strašně vysoký cukr.

Potom se to zase trochu ustálilo a já začala chodit do kroužku tancování (hip-hop, street dance, ...). Tancovala jsem asi rok, ale bylo to snad ještě náročnější jak badminton, takže můj cukr šel automaticky nad požadovanou hladinu, a bylo mi zase zle, takže jsem ani pořádně tancovat nemohla, a kolikrát jsem se k tomu i přemáhala, a bylo mi ještě víc zle, ale nechtěla jsem tam jen tak sedět. Navíc to bylo také dál od mého domu, dojížděla jsem hned po škole, a to mi taky nevyhovovalo, protože jsem se nestíhala ani převléct do sportovního, nebo si třeba jen vyzvednout doma tašku s oblečením apod.

Takže po nějaké době jsem i s tím skončila a od té doby jsem žádný pravidelný koníček neměla. Mrzelo mě to, ale věděla jsem, že je pro mě důležitější zdraví než sport, který mi do teď

dělá špatně. V téhle době, kdy už jsem na střední škole, si zase nechci přidělovat další starost a někam na koníčky dojíždět, protože bych to nejspíš ani kvůli škole nestíhala. Avšak kromě koníčků chodím občas do posilovny, nebo si s kamarády někam zacvičit (klidně i sama doma.) Nemám z toho špatné hodnoty, je to pro mě klidnější a vyhovuje mi to víc. Naopak mě zase mrzí, že jsem si nevyzkoušela některé sporty, které mě bavily třeba v tělocviku na základní škole. Vždy jsem měla ráda gymnastiku a věci s ní spojené, a myslím, že mi i celkem šla. Na to, že jsem nikdy nikam nechodila jako do kroužku, jsem byla dost ohebná a aktivní dítě. Baví mě dodnes, bohužel k ní už nemám vůbec přístup, maximálně na hodinách tělocviku ve škole. Tam se ale taky probírají a učí jen základy, takže si nějaké věci stejně nevyzkouším, a vždycky jsem záviděla holčkám, které na gymnastiku chodily. Samozřejmě jsem někam chodit chtěla, ale nikdy jsme nenašly kontakt, kam bych chodit mohla, protože všechny byly od mého bydliště celkem daleko, a nikdo by mě nestíhal vozit do kroužku a zpátky. Určitě se nebráním zkoušet nové sporty a získávat zkušenosti atd. Můj vztah ke sportu je kladný, jen to celé moje nemoc trochu ničí, ale věřím, že se to jednoho dne vše zlepší a já budu moci dělat jakýkoliv sport, a nějak se to ustálí.

V dnešní době je moderní být vegetariánem, veganem a jíst všechno od místních farmářů. Mého stravování se tento trend nedotknul, i když do určité míry je to možná škoda. V jídle mám jediné omezení, a to nedobrovolně, díky intoleranci laktózy. Všude na internetu vidím krásné snídaně, nazdobené ovesné kaše s čerstvou vymačkanou šťávou. Moje realita je taková, že mi kaše nechutnají, ve všední dny nesnídám a o víkendy si radši přispím a dám si z ledničky jogurt. Určitě je to škoda, protože věřím, že kaše zasytí a je vhodnou snídaní. Šanci jsem kaši dala několikrát, ale vždy to skončilo stejně. Můj oběd se odvíjí podle toho, jestli je všední den nebo víkend. Ve všední den obědvám až po návratu ze školy, takže v poledne oběd nahrazuji svačinou. Moje svačiny jsou dost obdobné – pečivo, ovoce/zelenina a něco sladkého. Ani v pití nejsem vzorný příklad. Abych vypila denní množství tekutin, nesmí být hlavní složkou jen obyčejná voda. Večeře moje celodenní stravování většinou zachrání. Miluji pečenou zeleninu, kterou často k večeři volím. Zeleninu střídám podle sezóny. Mám ráda brokolici, mrkev, batáty, dýni, papriku, brambory a na pánvičce i cuketu s lilkem. Mezi moje oblíbená zdravá jídla mimo pečenou zeleninu patří i pokrmy z červené nebo černé čočky, cizrny, kuskusu, čerstvé zeleniny, avokáda, bulguru, ryb... Nehlídám si žádný denní příjem ani nesleduji kalorie. Po večeři si většinou dám ještě nějaký jogurt, nebo něco sladkého. Většinou jím asi 5× denně. Často potřebuji i během dne doplnit dávku energie, a proto volím nejradši kávu se sójovým mlékem. Hlavně během karantény se z toho stal můj rituál a po každém obědě si s rodiči sednu v obýváku a společně se díváme na televizi s kávou.

Co jíme, kdy a kolik je dle mého názoru hodně důležité pro naše zdraví. Musím se přiznat, že když chodím do školy, tak to většinou zanedbávám. Často do školy nenosím svačiny a jsem hlady a obědvám, až když přijdu ze školy, takže někdy až v 16 hodin odpoledne. O víkendech zase chodím na brigádu, kde jsem celý den a někdy stíhám obědovat až večer. Víím, že je to špatně, ale moc mi nejde si udržovat děláním obědů do školy a na brigádě nemám čas. Teda čas mám, ale jsem typ člověka, který si jde sednout až ve chvíli, kdy je vše hotové, a proto jde moje strava až na poslední místo. Musím říct, že karanténa mi hodně pomohla ve stravování. Každý den mám čas na snídani plnou ovoce a čaj. Obědy mám v poledne, a ne ve čtyři odpoledne a jsem za to moc ráda. Cítím se mnohem lépe a plná energie. Dřív jsem také měla problém s pitným režimem, protože moc nemám pocity žízně. To se také změnilo. Za den vypiju 2–3 litry čisté vody, jím 4×–5× denně. Nemám ráda těžká jídla, po kterých se další dvě hodiny nemůžete hýbat. Když už takové jídlo mám, tak si dávám malou porci nebo mi mamka dělá něco jiného, zdravějšího. V letní sezóně jím hodně zeleniny, protože si ji na zahradě pěstujeme.

Jsou to rajčata, papriky, okurky nebo třeba hrášek. Moje stravování není úplně nejlepší, dalo by se na něm hodně zlepšovat a měnit. Já se teď cítím dobře a vyhovuje mi to.

Maturita na zdravotní škole je náročná zkouška, ale při pečlivé přípravě je možné ji zvládnout. Zde je několik tipů, jak na to:

- Začněte s přípravou včas. Nemějte pocit, že se můžete učit až v posledních týdnech před maturitou. Začněte se učit co nejdříve, abyste měli dostatek času na opakování a procvičování.
- Najděte si vhodnou metodu učení. Někdo se učí nejlépe čtením, jiný zase posloucháním nebo psaním. Najděte si způsob, který vám vyhovuje, a držte se ho.
- Pravidelně se učte. Nezkoušejte se učit na poslední chvíli. Vyčleňte si každý den alespoň trochu času na učení, abyste si informace mohli lépe zapamatovat.
- Procvičujte se. Nejdůležitější je procvičovat se, abyste si mohli ověřit, jak dobře jste se naučili. Využijte k tomu testy, cvičné příklady nebo otázky z minulých let.
- Najděte si spolužáky nebo kamarády, kteří se také připravují na maturitu. Společně se můžete učit, vzájemně si pomáhat a povzbuzovat se.
- Nebojte se učit se s pomocí internetu nebo speciálních učebních pomůcek. Na internetu najdete spoustu materiálů, které vám mohou pomoci s přípravou na maturitu.
- Pokud máte nějaké potíže s učením, požádejte učitele nebo rodičů o pomoc. Možná vám pomohou najít způsob, jak se efektivněji učit.

Maturita na zdravotní škole je náročná, ale zároveň také velká příležitost. Je to možnost ukázat, co jste se naučili, a co umíte. Pokud se budete pečlivě připravovat, máte šanci ji úspěšně zvládnout.

Zde je několik dalších tipů, které se vám mohou hodit:

- Dodržujte pravidelný režim dne. Chodte spát a vstávejte v rozumnou dobu, abyste měli dostatek energie na učení.
- Jezte zdravě a pravidelně. Dostatek spánku a zdravá strava vám pomůžou udržet si koncentraci a paměť.
- Cvičte. Cvičení vám pomůže uvolnit se a zlepšit paměť.
- Věnujte se i jiným aktivitám. Abyste se nenučili a udrželi si motivaci, věnujte se i jiným aktivitám, které vás baví, třeba sportu.

Zde je několik konkrétních tipů pro přípravu na maturitu na zdravotní škole:

- Věnujte se zvláště těm předmětům, které jsou pro vás nejtěžší. Nebojte se požádat o pomoc učitele nebo spolužáka.
- Naučte se základy anatomie a fyziologie. Tyto znalosti vám budou potřeba pro pochopení dalších předmětů.
- Nacvičujte si ošetrovatelské úkony. To vám pomůže získat jistotu a zručnost.
- Připravte se na praktickou část maturitní zkoušky. Získejte zkušenosti v nemocnici nebo jiném zdravotnickém zařízení.

Pokud budete pečlivě následovat tyto tipy, zvýšíte si šanci na úspěšné složení maturity na zdravotní škole.

Přeji vám hodně štěstí při přípravě na maturitu!

Smažený sýr, který nevyteče

Ingredience:

- 4 plátky sýra (gouda, ementál, cheddar, hermelín, ...)
- 1/2 hrnku hladké mouky
- 2 vejce
- 1 hrnek strouhanky
- sůl, pepř
- olej na smažení

Postup:

1. Sýr nakrájejte na plátky o síle asi 1 cm.
2. V misce smíchejte mouku, sůl a pepř.
3. V jiné misce rozšlehejte vejce.
4. Ve třetí misce smíchejte strouhanku.
5. Plátky sýra nejprve obalujte v mouce, pak ve vajíčku a nakonec ve strouhance.
6. Obalený sýr nechte asi 10 minut v mrazáku.
7. Rozpalte olej na pánvi na střední teplotu.
8. Smažte sýr z obou stran dozlatova, asi 2–3 minuty na každou stranu.
9. Smažený sýr podávejte s vaší oblíbenou omáčkou, například tatarskou, kečupovou nebo barbecue.

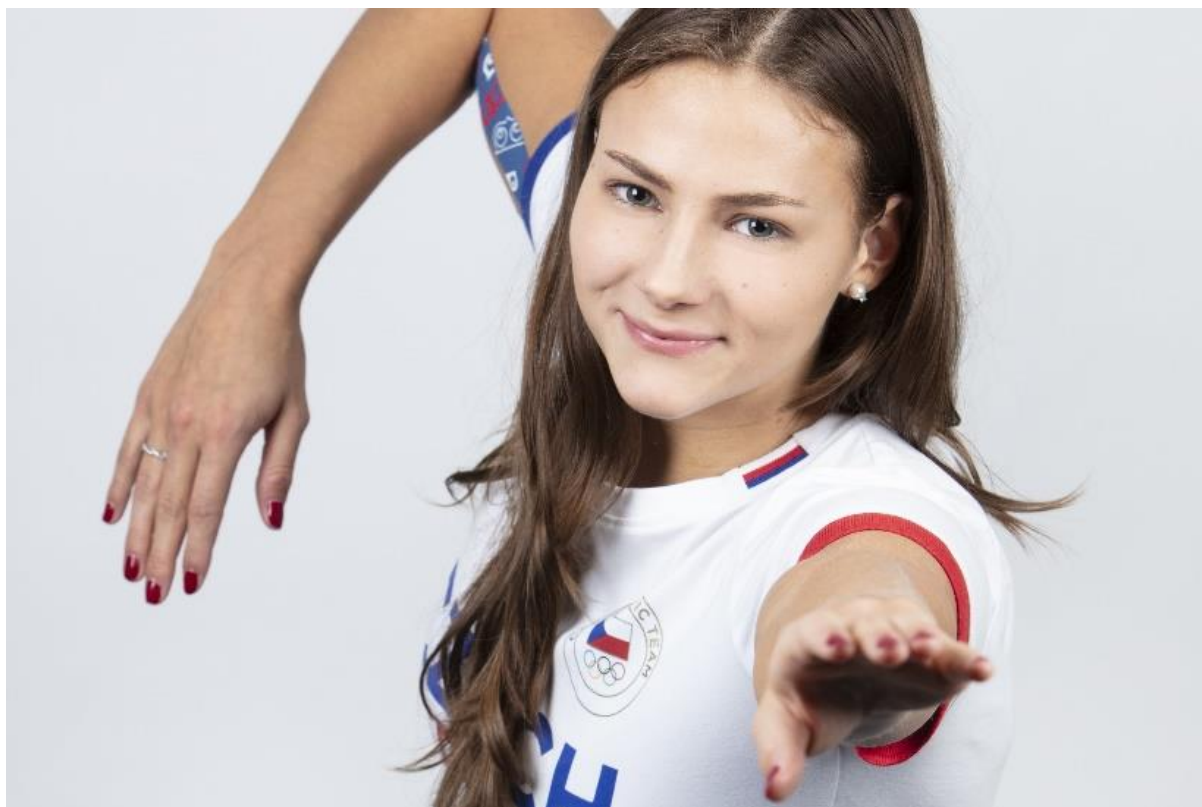
Tipy:

- Pro lepší výsledek použijte sýr s vyšším obsahem tuku.
- Sýr před obalováním nechte chvíli při pokojové teplotě, aby se vám lépe obaloval.
- Obalený sýr nechte v mrazáku, aby se vytvořila pevná vrstva, která zabrání vytečení sýra při smažení.
- Sýr smažte na střední teplotě, aby se nevypálil.

Přejeme dobrou chuť!

Narozena 1. 4. 2000 v Praze.

Je kraulařská specialistka a od raného mládí velký talent českého plavání.

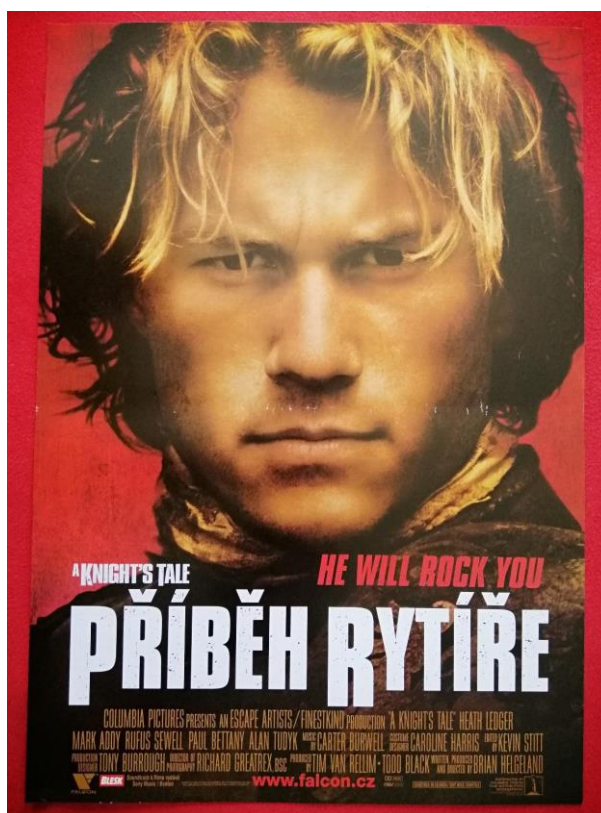
Má dvě zlata z olympijských her mládeže či medaile z evropských juniorských šampionátů, na Evropských hrách 2015 v Baku i o rok později na OH v Riu byla nejmladší členkou výpravy. V květnu 2021 se díky triumfu na dvoustovce stala teprve třetí českou mistryní Evropy v dlouhém bazénu, o pár měsíců později na hrách v Tokiu si na oblíbené trati doplavala pro šesté místo.

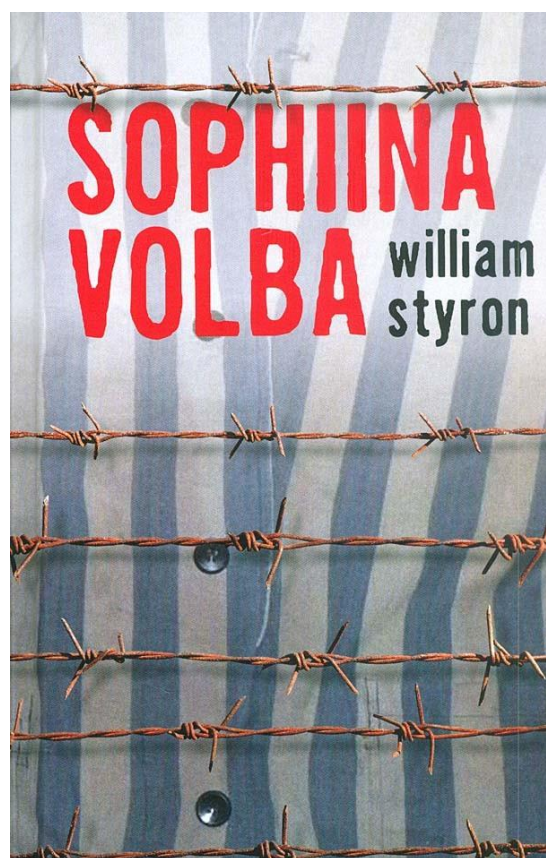
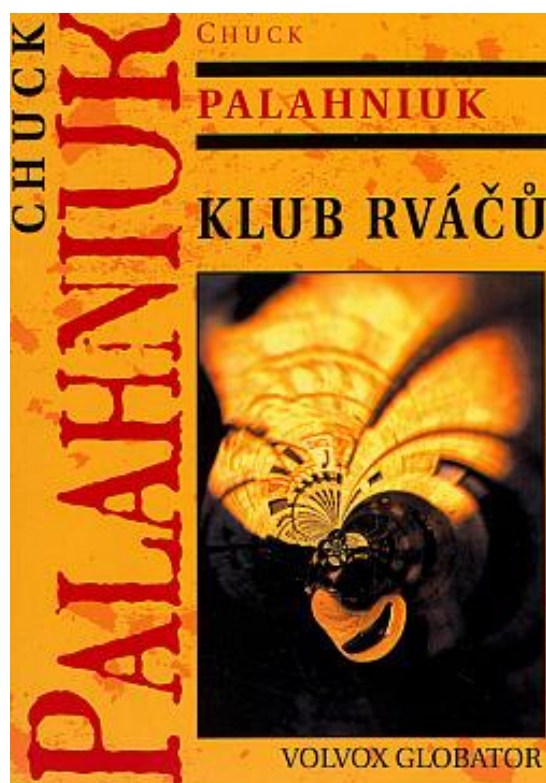

Je členkou klubu SK Motorlet Praha, kde ji trénovala 10 let Petra Škábová (rok 2021). Od roku 2022 je pod vedením švýcarského trenéra Luky Gabrila. Vystudovala Československou obchodní akademii v Praze.

MOTTO:

„Bez práce nejsou koláče.“

DeepL

DeepL

iNaturalist

Autor: František Kocourek (převzato z hantec.cz)

Vyhópne ráno borec z betle, hodí čučku z vokna, zgómne, že zoncna rumpluje, tak hlásí haki krén. Hópne si na retich, vysadí náké ten dlabanec, vošolne si šlupky, sbalí dečmen pod klepeto a šmrncne se štatlem. Pak pila na šmirgl a vaří si to přes Oltec na Rivec lapat bronz. Jak se zoncni, zgómne betetnýho šnicla na dečmenu. Čučka na to, je to negrilový, bez kódrů a chce to uvařit nějaký ty voděradý. Tak do ní začně vrkat „Ty kchóc, co tady vaříš, á maturitní válka... Ty negómeš, jak skalil Žanek Husa v Pakostnici?“

To máš tak: To byl náké Žanek Husa a ten vařil správný války, a ty věšky jezoviti na něho nastópili a poslali mu glét: Žany, přijed'k mlénu do Pakostnice.

Žanek měl dva správný kámoše – Žanka Rohatýho z Dubnice a Žanka Želivskýho, a ti mu hlásili:

„Žany, bacha, je to fligna, vyložená podělavka, když jim na to hópneš, tak tam zagrebuješ do snu.“

Žany byl borec, žádný fédry, mám gléto, je to v ókeju. Zbalil pinkl a pila na stopa.

V Pakostnici hnedka na něho nastópil koncil. Žany, sledovanec ty seš nabitě kó, to my gómem, ale ty tam jedeš křivý války, a to je levandula. Vodvolé to a je to ve zlatě.

Žanek: „Já nejedu žádné tunel a nic nevodvolám.“

Žany, sledovanec. Klofneš vod nás old love, my radovanec, ty radovanec a je to v pikách.

Žany zas: „Já su zlaté a nic nevodvolám.“

Voni na to: "Ty seš krén a křivé".

On zas, že je rovné a v goldně.

Tak mu mázli železa na perutě a šópli ho do kameňa, tam ho klendra štengrovala, kelcny se mu furt lágrovaly, chálka levá, škopek z toho paf, akorát samé tvrdé giňál, samé vasr, vo válcách žádné hantec.

Von sice vařil na bachmana: „Ty, kemo, buď tak benevolentní vysad' mi válec“.

Ale von mu místo válca vysadil mixnu. Pak ho vytlačili z kameňa, mázli mu potupný micnu na dóznu, šópli ho na roští, hodili blesk, a to víš. Žhavka na vanu, žhavka na cemr a Žanek zřajroval dřív, než bys dva škopky vypařil.

Tak už to gómeš, koňo?

Propojte správné výrazy

a) mrvit	1. pout'
b) nadul	2. opilý
c) narvany	3. hlava
d) odpust	4. klacek
e) pajšel	5. kazit
f) pala	6. pamlssek
g) partyja	7. ruka
h) paskuda	8. dolů
i) patyk	9. skupina kamarádů
j) pazura	10. plíce

Řešení: 1d, 2c, 3f, 4i, 5a, 6h, 7j, 8b, 9g, 10e

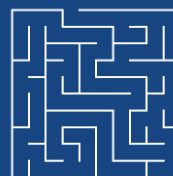
Tajemný předmět

Autor: Redakce

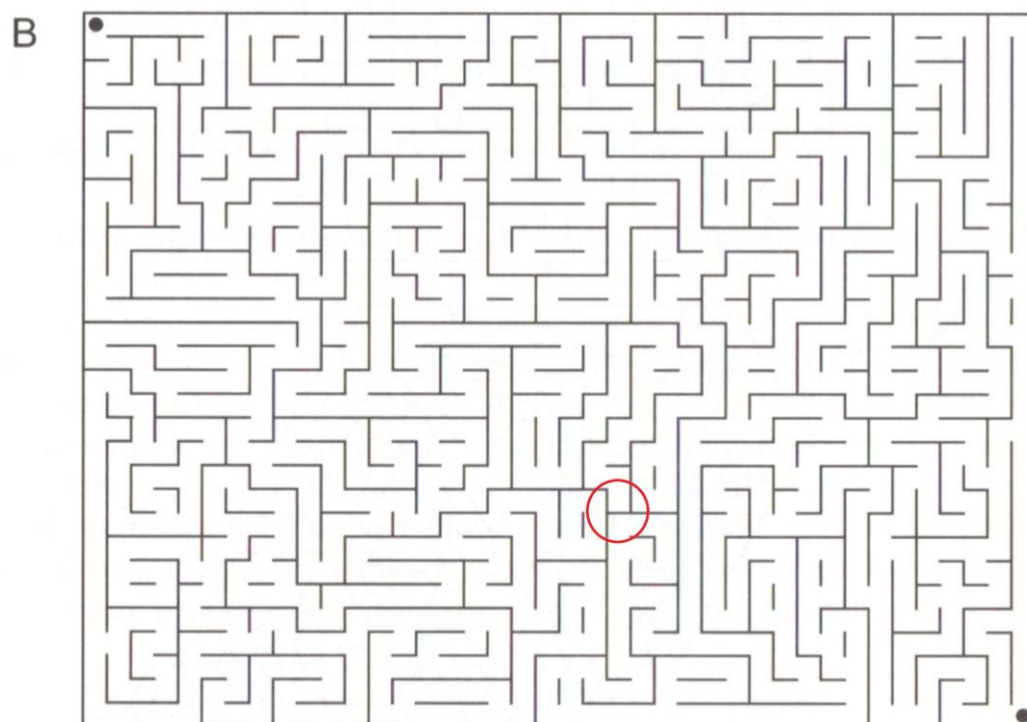
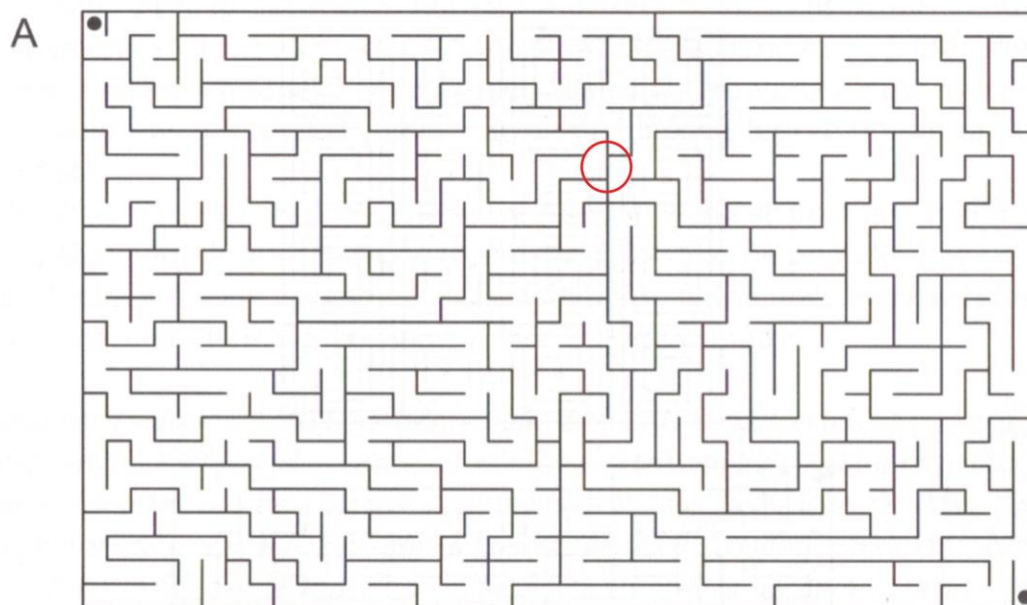

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaký předmět je na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny ☺

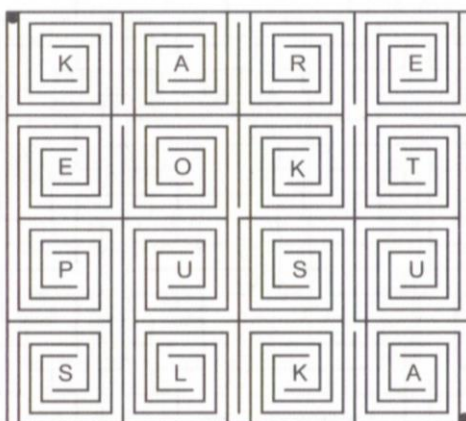
Řešení rébusu z minulého čísla

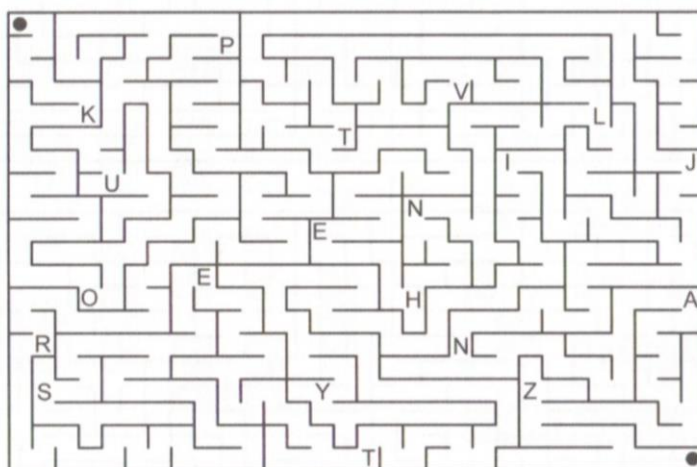
Bludiště s písmeny

Přečtěte písmena na cestě ze startu (vlevo nahoře) do cíle (vpravo dole).

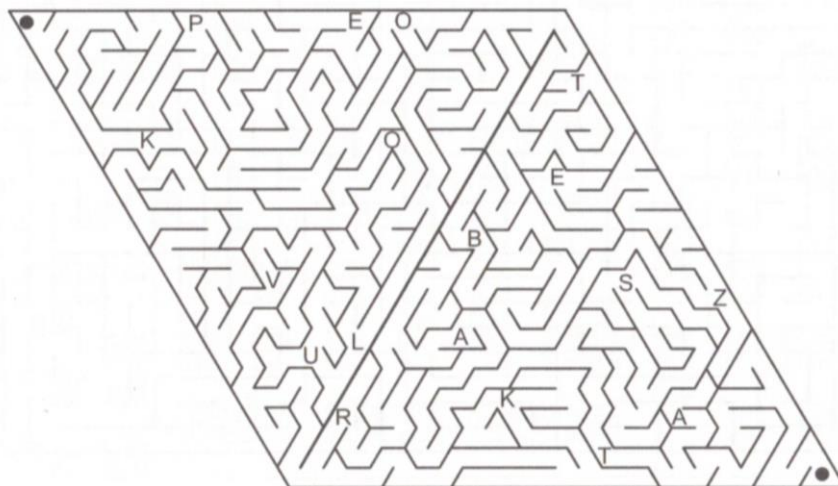
A

B

C

Úspěšní řešitelé si můžou do kabinetu 45 dojít pro sladkou odměnu, pokud nám ještě řeknou prvních sedm číslic π 😊

Autor: Bc. Mariika Kaňová

Fidel Castro má proslov na náměstí v Havaně:

„A skládám poklonu i stomilionovému Česku.“

Poradce se k němu nakloní a říká: „Ale pane je jich jenom 10 milionů.“

A Fidel: „Neser mě, přeci vím, kolik rumu jim tam vyvážíme!“

Přijde Ježíš do hospody a posadí se. Číšník ho upozorní:

„Tady si nesedejte, bo zde sedí štangasti, vyhodí vás!“

Ježíš nereaguje... Ke stolu přijdou slepý, hluchý a cikán. Kupodivu ho nechají sedět mezi sebou.

Ježíš: „Za to, že jste mě nevyhodili, se vám odvděčím!“

Dotkne se slepého, slepý vyskočí: „Já vidím!“

Dotkne se hluchého, hluchý vyskočí: „Já slyším!“

Otočí se k cikánovi a ten na něho: „Na mě nesahej ty vole, já mám invalidní důchod!“

Leží nahá žena v posteli. Přijde domů manžel a ptá se:

„Proč tady ležíš nahá?“

Manželka odpoví: „Nemám, co na sebe!“

Muž otevře skříň a počítá: „Jedny šaty – druhý šaty – třetí šaty – nazdar Karle – čtvrtý šaty a ty že nemáš co na sebe?!“

Moje učitelka mi nechtěla věřit, že mám doma 36 mazlíčků. Tak jsem jí ukázal fotku akvářka.

No, ta se mohla zbláznit, jak jsem tam ty štěňata narval...

Sedí dva velmi smutní informatici v serverové místnosti. Přijde k nim třetí a ptá se:

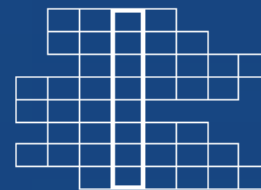
„A co, že jste tak smutní?“

„No, včera jsme se trošku ožrali... A měnili jsme hesla...“

Chlápek si v železářství kupuje 3 metry provazu.

Prodavač: „Chcete to zabalit?“

Chlap: „Přesně tak...“

1	2		3	4	5		6	7	8	9	10
12		11					13				
15				16		14			18		
20			17		21			19			
		26		22			23				24
25	27					28					
29						30					
34					31			36		32	33
	38			35			37		41		
39			40					42		44	
46		43			47				45		
48					49				50		

Vodorovně

- 1) ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA (ZKR.)
- 3) RODOVÝ ZNAK
- 6) PEVNÉ ČÁSTI KOSTRY
- 12) ČÁST LEBEČNÍ KOSTI
- 13) NEROZVĚTVENÝ ALKAN
- 15) IVANA (DOMÁCKY)
- 16) DEZÉN PNEUMATIKY
- 18) A TAK DÁLE (ZKR.)
- 19) POBÍDKA
- 20) BLAHOPŘÁNÍ
- 21) TISKOVÁ KANCELÁŘ (ZKR.)
- 23) SKOBA
- 25) **TAJENKA**
- 26) DRUH ANTILOPY
- 29) BEZBARVÝ TOXICKÝ PLYN
- 30) KŮŽE (ANGLICKY)
- 31) SNĚMOVNA LIDU (ZKR.)
- 34) ITALSKÁ ZN. AUT
- 35) ZASTÉNÁNÍ
- 36) ŽENSKÉ JMÉNO (9. 10.)
- 38) INICIÁLY HEREČKY STIVÍNOVÉ
- 39) AUTONOMNÍ OBLAST (ZKR.)
- 40) JEDNODUCHÝ OPAR
- 41) NÁŠ DRAMATIK (JOSEF K.)
- 44) PŘEDLOŽKA
- 46) PROUŽEK TKANINY K HOŘENÍ
- 47) LÉK PROTI BOLESTI
- 48) ŽENSKÁ PŘITAŽLIVOST
- 49) POVÍDAČKA
- 50) PŘIBLIŽNĚ (ZKR.)

Svisle

- 1) ÚŽAS
- 2) NELÉTAVÝ NOČNÍ PTÁK
- 3) OZNAČENÍ LETADEL LIBÉRIE
- 4) HROB
- 5) BEZTOHO
- 6) VZOREC BROMIDU DRASELNÉHO
- 7) CITOSLOVCE ZKLAMÁNÍ
- 8) KRÁPNÍKOVÝ SLOUP
- 9) ŽÍNĚNKA PRO JUDO
- 10) OBYVATEL ASIE
- 11) SLINIVKA BŘIŠNÍ
- 14) VŠECHNO V POŘÁDKU (ANGLICKY)
- 17) ŽÁRUVZDORNÁ HMOTA NA VYZDÍVKY
- 19) MUŽSKÉ JMÉNO (21. 6.)
- 22) VAZAL
- 23) CHUCHVALEC
- 24) DRUHÁ SOLMIZAČNÍ SLABIKA
- 25) CO NEJSILNĚJI V HUDBĚ (ZKR.)
- 27) AMERICKÝ STÁT
- 28) ZBAVENÝ ZRAKU
- 31) NÁŠ REŽISÉR (JIŘÍ)
- 32) JEDLÁ HOUBA
- 33) JMÉNO MODELKY ŠEREDOVÉ
- 35) ZVRATNÉ ZÁJMENO
- 37) ČERNOCH (HANLIVĚ)
- 39) JEDNOTKA PLOŠNÉHO OBSAHU
- 40) VÝROBCE DROBNÉ ELEKTRONIKY
- 42) CHEMICKÁ ZN. KŘEMÍKU
- 43) ČÁST VOZU
- 45) FOTBALOVÝ KLUB (ANGLICKÁ ZKR.)

Jedete v obci jako řidič vozidla z výhledu. Je vaší povinností umožnit autobusu vyjetí ze zastávky?

- A Ano, a to snížením rychlosti jízdy nebo i zastavením vozidla.
- B Ne, protože autobus vyjíždí od okraje pozemní komunikace.
- C Ano, avšak pouze snížením rychlosti nebo změnou směru jízdy, nikoli zastavením vozidla.

Správná odpověď

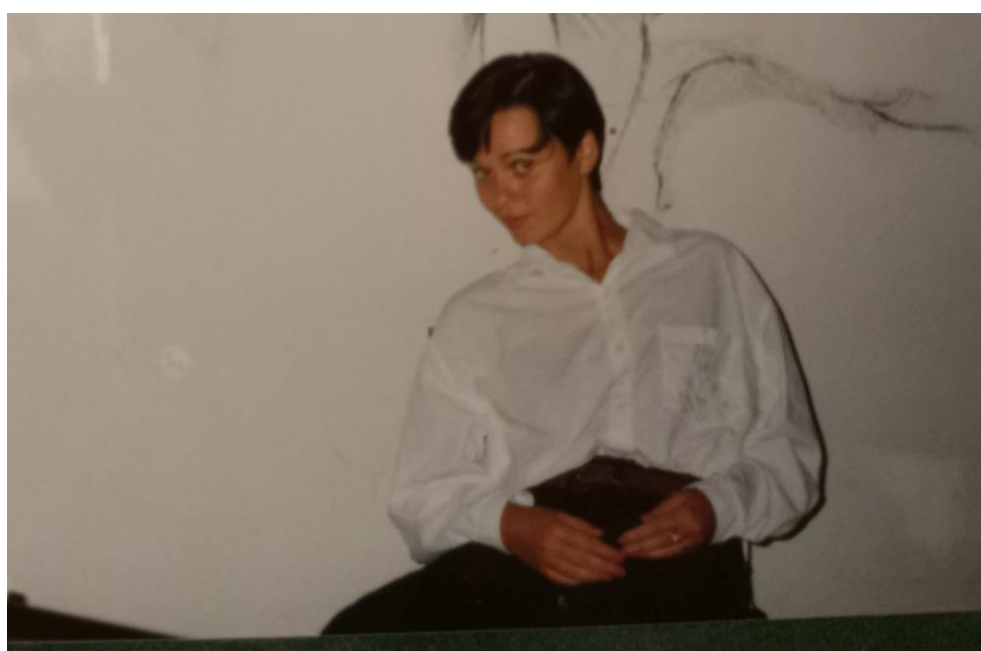
A)

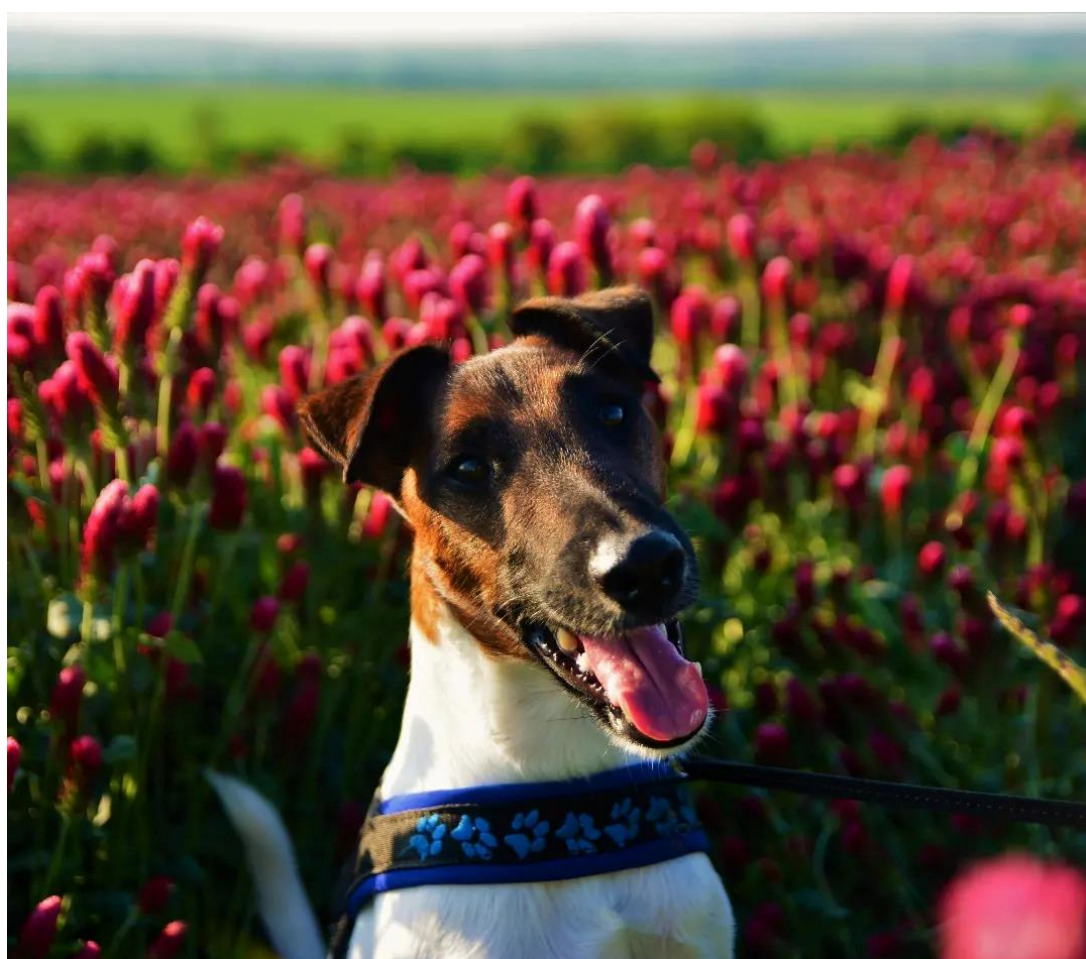
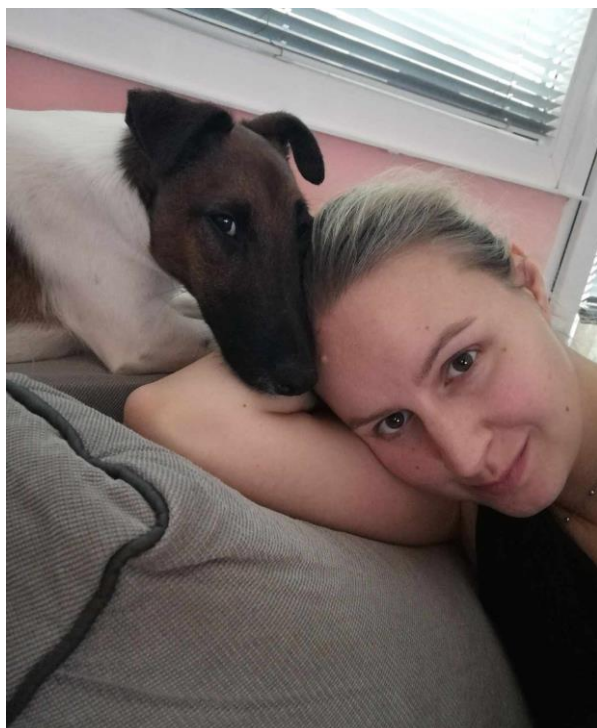
Poznej svého učitele

Autor: Redakce

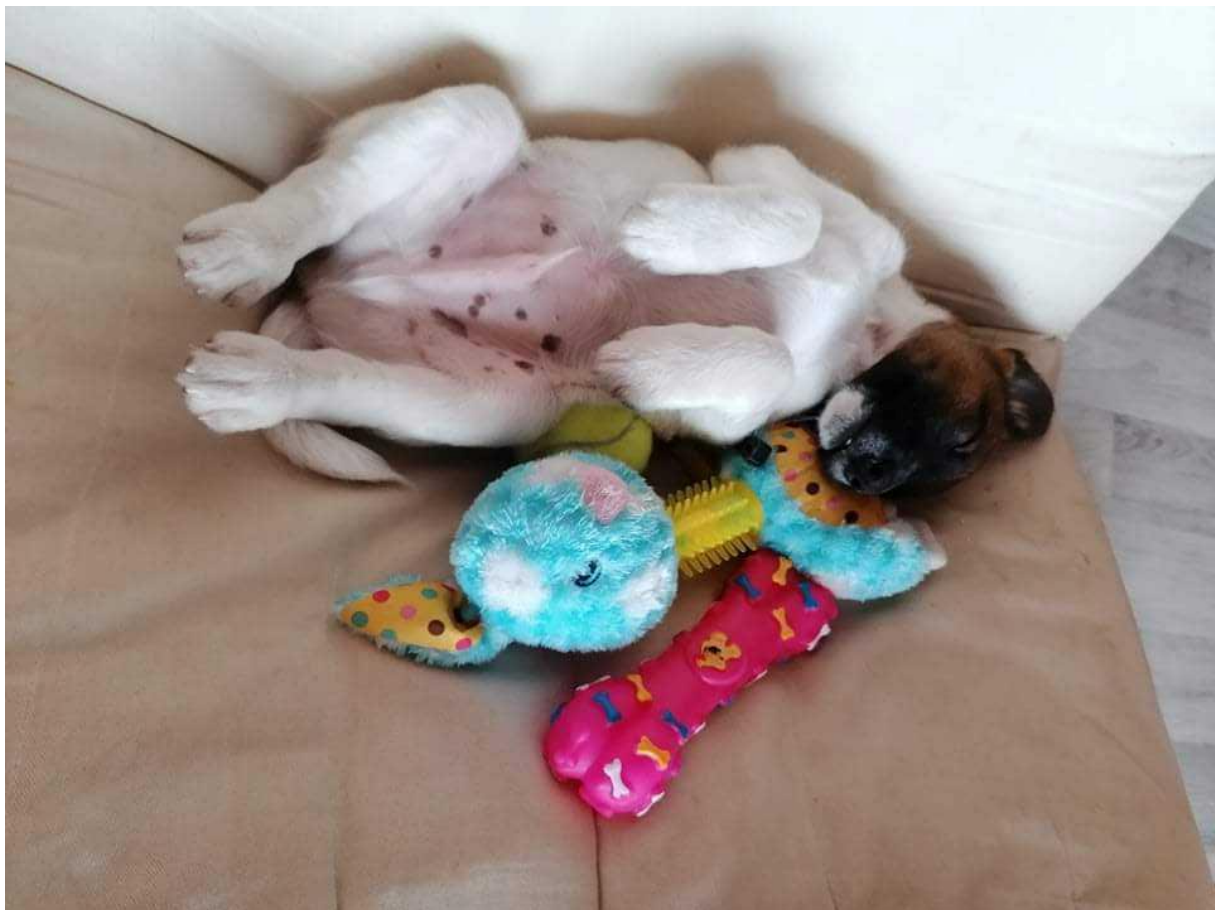
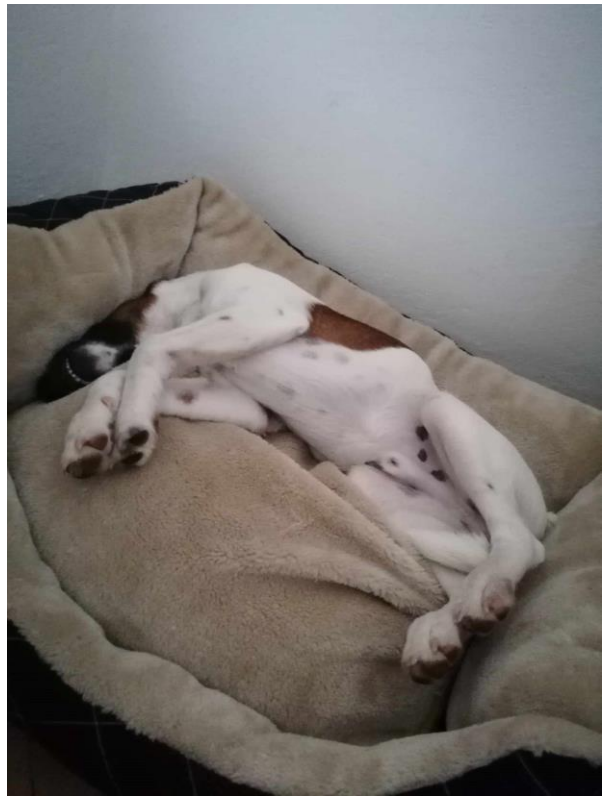

V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce? V minulém čísle jsme vám představili Mgr. Petera Milčáka.

Autor: Redakce

Kde jste se narodila a kde momentálně žijete?

Mým rodištěm je Brno a v současné době žiji ve městě Brně, ale mám za sebou více jak dvacetileté bydlení na vesnici na Tišnovsku.

Jak dlouho působíte tady u nás na škole? Kde jste působila předtím?

Už to ani nechci počítat. ☺ Na naší zdravotnické škole učím velmi dlouho, zaměstnancem jsem od roku 1991. Nicméně mám dílčí zkušenosti s výukou na menší část úvazku na základní škole, gymnáziu, středních školách jiného zaměření, na vyšší odborné škole a škole vysoké (jako externista).

Jakou vysokou školu (aprobaci) máte vystudovanou?

Mám vystudovanou Filozofickou fakultu MU v Brně, obor čeština – latina.

Jaké učíte předměty a jaké jsou vaše další funkce na škole?

Mám to štěstí, že učím pouze předměty, které jsou mou aprobací, tzn. češtinu a latinu. Co se týče funkcí na SZŠ Jaselské, ty nezastávám. Spíše bych to řekla tak, že stojím v čele týmu vyučujících českého jazyka a literatury.

Co máte na naší škole ráda?

V současné době oceňuji vstřícné prostředí, spolupráci s vyučujícími a vedením školy. Nebylo tomu tak vždy, takže si toho vážím. Žáci jsou s obměnami pořád stejní – jsou fajn a dá se s nimi domluvit.

Co byste na škole naopak změnila?

Na tuhle otázku si nejsem jistá odpovědí. Pokud bych něco měnila, tak jsou to dílčí záležitosti. Spíše bych se soustředila na udržitelnost toho dobrého, prospěšného a pozitivního, co na této škole existuje.

Vzpomenete si, jaký jste byla student? Měla jste někdy nějakou důtku nebo sníženou známku z chování? Jestli ano, tak za co?

Na základní škole jsem sbírala ocenění za sběr papíru, bylin a za dobrý prospěch (přiznávám, že papír nosila do sběrný babička, byliny též sbírala babička, já byla několikrát na šípkách).

Jednu poznámku, co jsem dostala, si pamatuji – bylo to na základní škole za nevhodné chování v divadle při opeře „Prodaná nevěsta“.

Co vy a tělesné tresty? Jste pro nebo proti? Zavést či nezavést?

Jednou se mi o tělesných trestech ve školství zdálo. Byl to ale spíše úsměvný sen, nikoli nějaký „krvák“. Ne, nejsem zastáncem tělesných trestů ve škole. Děti mají být vychované z velké části z domu a mají vědět, jak se ve škole a podobných institucích chovat.

Jak se Vám komunikuje s rodiči? Zažila jste už nějakého rozzlobeného rodiče?

S rodiči probíhá komunikace spíše bez problému. Ano, jeden rozzlobený rodič by se našel. Jeho dítě dostalo špatnou známku za referát (hodnotí se nejen vypracování, ale i způsob prezentace, neverbální komunikace a další kritéria). Rozezlená matka chtěla dopodrobna vědět, proč je známka tak špatná, protože když referát pro své dítě tvořila, dala do toho vše, co uměla! Co na to říct.

Kdo nebo co v životě byl váš nejlepší učitel?

Zažila jsem spoustu dobrých (ale i spoustu špatných) učitelů, kteří byli nejen dobrými kantory, ale i lidmi. Mě a celou naši gymnaziální třídu ovlivnil jednoznačně náš třídní učitel, který nás učil i češtinu. Téměř celá třída vystudovala češtinu v různých kombinacích a věnuje se učitel-skému povolání. Jeho jméno je Vít Slíva (básník s přesahem moravského regionu).

Co Vás nejvíce baví a na druhou stranu štve na této profesi?

Baví mě možnost rozvoje, kreativity. Jsem ráda za zpětnou vazbu, které se mi dostávalo a dostává od mých žáků. Učitelská profese ale není pro každého, někdy je to hodně o trpělivosti a zachování profesionality.

Jaká akce, kterou pořádala naše škola, byla pro Vás nejzajímavější?

Těch akcí je tak moc, že asi nevyberu nějakou nejzajímavější.

Máte nějakého oblíbeného žáka? Jaká je Vaše oblíbená třída?

S některými třídami si učitel rozumí více, s některými méně. Je to o zvláštním druhu energie, který proudí oběma směry. To je ale přirozené. Před nedávnem jsem byla na tzv. slučáku mé třídy 4F. Na tu nelze zapomenout, a jak říkají absolventi, je to vzájemné. Zde se totiž nakumulovali lidé, jejichž přátelství překonalo roky. A oni to vědí a váží si toho.

S jakým zaměstnancem školy, či pedagogickým kolegou nejvíce kamarádíte? S kým se Vám nejlépe spolupracuje?

Výborní lidé, kteří na této škole učili a se kterými jsem se přátelila, na základě různých okolností ze školy odešli. Neodešli však z mého života. O kvalitě těchto vztahů svědčí skutečnost, že o sobě stále víme a stýkáme se. Ve škole je však v každé době spousta lidí, kteří vás mohou obohatit v dané chvíli a se kterými lze nalézt společnou řeč. Je to vše proměnlivé. Někteří projdou životem bez povšimnutí, někteří se stanou jeho součástí.

Chtěla jste být učitelkou už od dětství? Pokud ne, proč jste se stala učitelem?

Jednoduchá a jasná odpověď. Ano, chtěla.

Máte nějaký životní vzor?

Mění se to. S vývojem postojů, názorů. Ty už jsou ale spíše ustálené. Literární postavou, která mě docela oslovuje, je Jana Eyrová.

Jaké máte ráda seriály a filmy?

No to je otázka pro mě docela těžká. Nemám moc čas – ani na seriály, ani na filmy. Pokud ve své vytíženosti nějaký čas najdu, věnuji ho především lidem. Svě rodině, partnerovi a svým přátelům.

Jakou posloucháte hudbu a máte oblíbeného interpreta?

Vzhledem k tomu, že jsem odchovanec skautu a trampské osady, působila jsem i v kapele, tak mě oslovují trampské písně a folk. Kytara, basa, banjo, housle, flétna – to jsou ty pravé hudební nástroje pro mne.

Jaké čtete knihy?

Ty, které mi mají co říct.

Jaké máte koníčky? Provozujete nějaký sport?

Bohužel jsme zase u toho času. Ráda cestuji, poznávám nové věci, země. Kdysi jsem hodně chodila po horách s krosnou a spala pod širákem. Teď? Nevím, zda bych se svižným krokem vydrápala na Roháče a spala na zemi a kilometry ode mě vyli vlci. To už bych asi nedala ☺.

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nemusíte?

Mám ráda svíčkovou. Nemám ráda kapustu (pozůstatek zkušeností ze školní jídelny).

Pivo nebo víno?

Víno.

Máte domácího mazlíčka?

V mládí ano – německého ovčáka. Nyní má dcera kocoura, kterého má tendenci mi dávat na starost. Zkusíme zavést střídavou péči. Ale nedělám si iluze. Bude to ve stylu „Bydlím u své kočky“.

Co dělá taková učitelka, když má dva měsíce prázdnin?

Ne, ne. To nejsou dva měsíce prázdnin. To je řádná dovolená, která dva měsíce netrvá. V dřívějších letech jsem pracovala na rekonstrukci domu, která se táhla několik let a probíhala svépomocí. Pak to byly občas nějaké dovolené, několik let jsem se v létě věnovala brigádnické činnosti.

Jaké máte plány do budoucna? (5 až 10 let)

Změnit svůj dosavadní styl života. Priority člověka se mění. Najednou to, co vám přišlo jako středobod vesmíru, je nedůležité. A naopak to, co jste považovali celý život za samozřejmost, se najednou začíná jevit v jiném světle a vy si uvědomíte, jaké dobro vám vlastně bylo dopřáno. Děkuji za svou rodinu, za své výborné přátele, kteří mě provázejí na mé životní cestě.

A máme tady poslední otázku. Máte nějakou zajímavou nebo vtipnou historku z pedagogické praxe?

Mám, ale to až někdy příště... ☺

Mediální den

Dne 3. 10. 2023 proběhl na naší škole pro žáky druhých ročníků oboru Praktická sestra premiérově Den mediální výchovy, na kterém se podílelo metodické sdružení CJL, OBN a DEJ ve složení Mgr. Hrabal, Mgr. Čáslavová, Mgr. Dvořáková, Mgr. Opravilová, Mgr. Baláková, Mgr. Čermáková, Mgr. Mrkosová a Mgr. Valovičová.

Den byl rozdělen na 4 tematické bloky:

1. Novinář, práce redakce a profesní etika (Mgr. Mrkosová, Mgr. Valovičová),
2. Bulvár (Mgr. Dvořáková, Mgr. Opravilová),
3. Nenávistné projevy (Mgr. Baláková, Mgr. Čermáková),
4. Svět fake news, hoaxů, propagandy a manipulací (Mgr. Čáslavová, Mgr. Hrabal).

Samotnému Dni mediální výchovy předcházela pečlivá příprava nejen z řad pedagogů, kteří si vyzkoušeli kromě tandemové výuky také různé aktivizující metody, ale i z řad žáků, kteří se do příprav zapojili tvorbou plakátů, které zdobily školní chodby a učebny během tohoto dne.

Třídy také dostaly za úkol zpracovat jednotlivé výstupy z tohoto dne:

- 2A – Instagram stories,
- 2B – videoreportáž,
- 2C – článek do Jaselského kurýra a web školy,
- 2D – prezentace týkající se mediálního vzdělávání.

Za tyto výstupy budou jednotlivé třídy odměněny poukázkou do školní kantýny ve výši 1000 Kč.

Žáky také čeká po podzimních prázdninách závěrečný online test, který bude zaměřen nejen na jednotlivá témata, která byla odprezentována v rámci Dne mediální výchovy, ale také se bude týkat publicistického funkčního stylu obecně.

Tento netradiční projektový den byl žáky hodnocen velmi kladně a již nyní se můžete těšit na druhý ročník.

Za metodické sdružení CJL, OBN a DEJ

Mgr. Barbora Baláková

Fotbal – chlapci

Dne 3. října 2023 se chlapecký tým SZŠ Jaselská zúčastnil fotbalového turnaje. Náš tým se utkal s týmy SŠTE Olomoucká a SŠSE Brno. Oba zápasy bohužel po litém boji skončily 0:4 v neprospěch našeho týmu. Chlapcům ovšem patří pochvala za reprezentaci školy.

Zapsal: Mgr. Ondřej Horyna

Program „Jak se efektivně učit“

Dne 4. 10. 2023 se žáci zúčastnili preventivního programu – Jak se učit efektivně s lektorem Matějem Krejčím. Přednáška proběhla v kině Velký Špalíček a byla určena pro všechny první ročníky. Program žáky zaujal a celou dobu hojně reagovali na dotazy přednášejícího.

Zahraniční výjezd do Berlína, Drážďan a Postupimi

Od 4. 10. do 7. 10. 2023 se s naší školou uskutečnila exkurze do Německa. Zúčastnili se žáci 2.–4. ročníků. Při výletu za poznáním jsme se podívali na významná místa Německa a zjistili o nich spousty zajímavostí. Exkurze se výrazně zaměřovala na významnou historii Německa kolem druhé světové války.

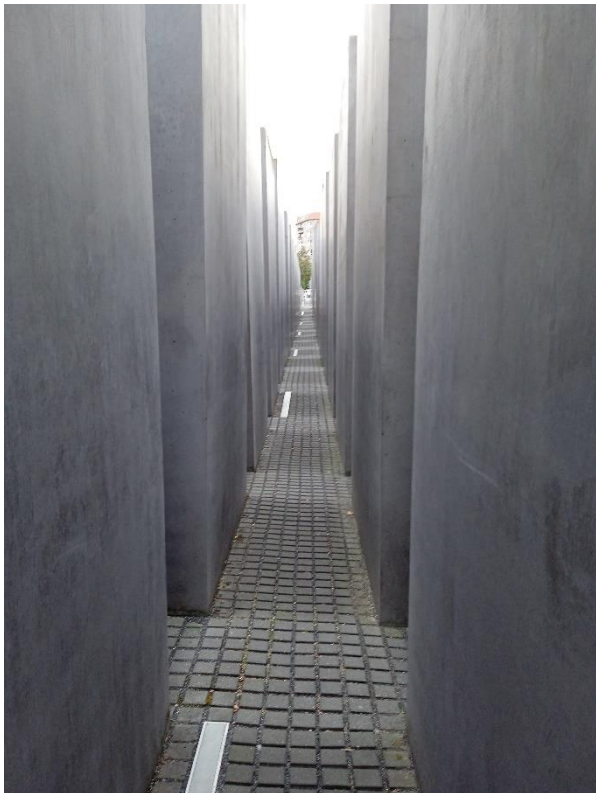
Během výpravy jsme se podívali na tři významná místa Německa: Drážďany, Berlín a Postupim. První den jsme zavítali do Drážďan, kde jsme navštívili například známý kostel Frauenkirche. Kdo chtěl, mohl se podívat do galerie Zwinger na výstavu obrazů, o kterou byl velký zájem. Pak jsme měli rozchod a možnost prozkoumat Drážďany na vlastní pěst. Večer jsme se jeli ubytovat na okraj Berlína. Druhý den byla na programu návštěva Parlamentu, Braniborské brány a prohlídka zdi oddělující západní a východní Německo. Odpoledne jsme se podívali na nádraží Grünewald, odkud byli posílány transporty Židů do koncentračních táborů. Třetí den jsme vyrazili do centra východního Berlína na Alexanderplatz. Podívali jsme se do dvou muzeí a odpolední program nás zavedl na komentovanou plavbu po řece Sprévě. Potom nás čekal zasloužený rozchod a prohlídka místních kaváren a památek na vlastní pěst. Večer jsme se ještě podívali na festival světla, u kterého byly osvětleny různé významné památky Berlína.

Ve večerních hodinách jsme odjížděli zpátky do Brna. Exkurzi jsme si užili a těšíme se na další zájezdy organizované naší školou.

Zapsala: Nikola Mračková

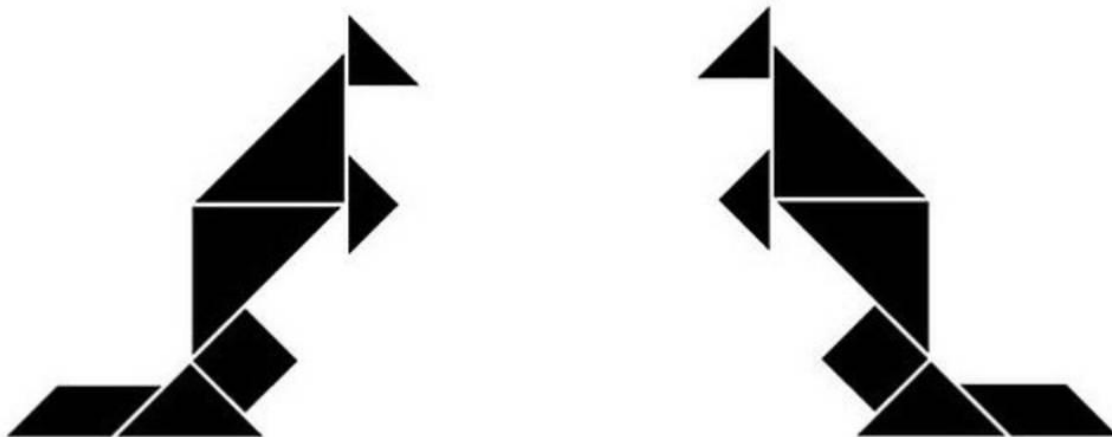
[Další fotky naleznete zde](#)

Přírodovědný klokan

Ve dnech 9. – 11. 10. 2023 se na naší škole uskutečnila soutěž Přírodovědný klokan. Účastnily se jí třídy prvního a druhého ročníku oboru zdravotnické lyceum. Na soutěžící čekalo 24 otázek z matematiky, fyziky, chemie, biologie, zeměpisu a všeobecných znalostí. S nástrahami těchto úloh si nejlépe poradil Marek Bambuch ze třídy 1.LB s počtem 75 bodů (z maximálního počtu 120). Na děleném druhém místě se umístili Kateřina Kunčová (2.LA) a Matěj Tesáček (2.LB) se 74 body. Třetí místo obsadili Zuzana Klimentová (2.LA) a Zdeněk Bednář (1.LB) s počtem 70 bodů.

Vítězi gratulujeme a všem, kteří se soutěže zúčastnili, děkujeme.

Zapsal: Mgr. Jakub Veselý

Konference První pomoci

Dne 11. října 2023 se na naší škole uskutečnila konference První pomoci pod laskavou záštitou ředitelky školy PhDr. Zuzany Číkové a Centra zdravotnictví COV při SZŠ Jaselská Brno, p. o.

V letošním roce měla název **První pomoc, jak ji neznáte**. Téma navazovalo na témata z předešlých let.

Na konferenci se sjeli vyučující první pomoci z Jihomoravského kraje a také se jí zúčastnili pedagogové ze SZŠ Brno, Jaselská.

Úvodní část programu konference byla věnována křtu knih, na kterých celý školní rok pracovaly týmy pedagogů i odborníků z řad lékařů. Vznikla tak učebnice Ošetřovatelství pro II. ročníky, které vydalo nakladatelství Grada a učebnice První pomoci, která byla vydaná s podporou SRPD při SZŠ Jaselská. Křtu učebnic se zúčastnili nejen autoři, výtvarníci, fotografové, ale také zástupce JMK pro vzdělávání Mgr. Lucien Rozprým.

Kmotři knih PhDr. Zuzana Číková (učebnice Ošetřovatelství) a doc. MUDr. Milan Krtička, PhD. (učebnice První pomoci) popřáli nejen knihám, ale také všem čtenářům všechno dobré.

V další části konference probíhaly velmi zajímavé přednášky.

Se svými přednáškami vystoupili například Mgr. Jana Flajšingrová, staniční sestra z oddělení KARIM FN Brno. Mgr. Jana Flajšingerová se dlouhodobě zaměřuje na péči o traumatizované pacienty. Její přednáška byla věnována speciálním kazuistikám, se kterými se můžete setkat pouze na oddělení KARIM.

Mgr. Katarína Moravíková, která je záchranářka a pedagožka na SZŠ Trenčín. Její srovnání poskytování první pomoci na Slovensku a v České republice bylo velmi zajímavé.

Vystoupil také Jan Filka, DiS., hasič – záchranář z HZS JMK Brno, Lidická.

Jan Filka účastníky seznámil s novými pomůckami, které využívají hasiči a také o pozici hasiče – záchranáře. Přednášku doplnil již tradičně o zajímavé konkrétní události, u kterých brněnští hasiči zasahovali, například srážka dvou autobusů na D1 v červenci 2023.

Nechyběl MUDr. Jan Richter, lékař z Nemocnice Milosrdných bratří Brno, který s naší školou dlouhodobě spolupracuje. MUDr. Richter se zabýval mýty v první pomoci a přednášky odlehčil vtipnými postřehy z terénu při poskytování první pomoci.

MUDr. Pavel Smékal, lékař FN Brno, vedoucí lékaře oddělení traumatologie a člen Trauma týmu, informoval zúčastněné o změnách v poskytování první pomoci.

Zástupce AV Média Ing. Radim Šejnoha poskytl zúčastněným pedagogům informace k využívání technologií do výuky první pomoci.

Speciální a naprosto ojedinělou přednášku si účastníci vyslechli od doc. MUDr. Milana Krtičky, PhD., přednosta kliniky Traumatologie FN Brno, šéfa Trauma týmu ČR. Pan docent stál u zrodu vytváření 3D modelů kostí, využití jejich náhrad při složitých zlomeninách.

Prezentace odborníků byly na vysoké úrovni, doplněné fotografiemi, kazuistikami i zkušenostmi z terénu.

Druhá část programu byla věnována připravovanému 25. ročníku Celostátní soutěže první pomoci, popřípadě dalšímu ročníku Krajské soutěže první pomoci.

V této části programu byl účastníkům vysvětlen způsob přihlašování na soutěž, platby, harmonogram soutěže. Účastníci konference byli informováni o možnostech stravování a ubytování a kritériích hodnocení.

Byly také vyhodnoceny chyby soutěžících v předešlém ročníku.

Diskutovalo se o výuce první pomoci, těžkostech při přípravě týmů na soutěž a také o zvláštích z jednotlivých regionů České republiky.

Celá akce se nesla v přátelském a tvůrčím duchu.

Závěry odborného setkání, manuál pro platby i videa s přednáškami budou zveřejněny na webových stránkách školy.

Zapsala: Mgr. Dominika Babáková

Workshop na téma sluchové postižení – Pojďte s námi znakovat

V pátek 14. října 2023 za námi v rámci hodin psychologie přišly lektorky ze společnosti Tichý svět. Měly připravený zajímavý program na téma „Sluchové postižení“. V rámci workshopu jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí o neslyšících a nedoslýchavých a především, jak s takovými lidmi jako zdravotníci pracovat.

Během přednášky jsme si vyzkoušeli odezírání ze rtů se zvukotěsnými sluchátky na uších, naučili se vyjadřovat slova pomocí prstové abecedy a také zkoušeli tichou poštou předat znaky, které nám lektorky ukázaly. Přinesly nám pomůcky pro neslyšící a popsaly, jak se máme jako budoucí zdravotníci bavit s takovými lidmi v přítomnosti tlumočníka a jak je vůbec správně oslovit.

Program byl pro většinu třídy přínosný a byla zajímavá zkušenost si uvědomit, že i ve světě bez zvuků jdou vyjádřit všechna slova a pocity za použití vlastního těla.

Zapsala: Eva Nekudová

Workshop – „Péče o náš les“

V pondělí 16. 10. 2023 proběhl workshop – „Péče o náš les“. Do lesa, který jsme vysázeli u příležitosti 75. výročí založení naší školy nedaleko Útěchova, jsme se s kolegyní a třídou 3LA rozjeli hned ráno. Na místě nás již vyhlížel odpovědný lesník polesí Vranov a žákům hned rozdal úkoly. Konkrétně jsme provedli několik důležitých úkonů:

- Opravili jsme kolíky, což je důležitá část správy lesa a pomůže nám udržet ho v dobrém stavu.
- Prováděli jsme tzv. komolení akátů, což zahrnovalo zlomení části stromů o délce asi jeden metr. Tímto způsobem jsme pomohli kontrolovat růst akátů, který je pro malé stromky nežádoucí.
- Dosadili jsme do lesa dalších cca 10 stromků, což přispělo k obohacení druhového složení lesa a jeho budoucímu zdraví.

Měli jsme štěstí na podzimní slunečné počasí, což významně přispělo k příjemné atmosféře během workshopu. Žáci se do úkolů pustili s chutí a všichni společně jsme udělali pořádný kus práce. Díky všem za účast a pěkný den v lese.

Mgr. Blanka Janiczková

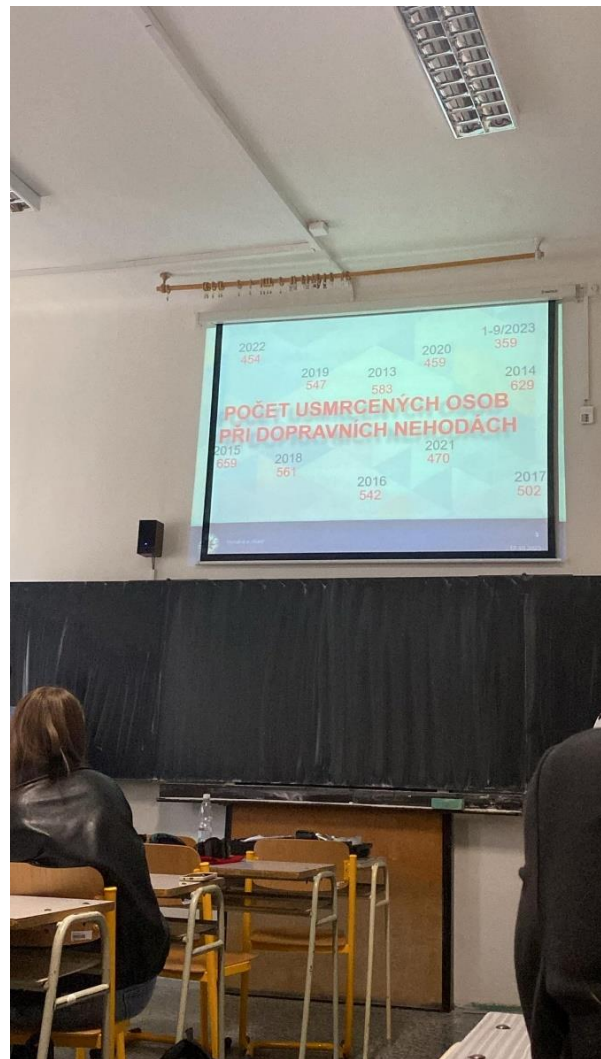
[Další fotky naleznete zde](#)

Nultá hodina autoškoly

Dne 17. 10. 2023 proběhl na naší škole projektový den „Nultá hodina autoškoly“, který organizovali policisté, hasiči, dopravní psycholog a koordinátor BESIP. Projekt cílí na žáky středních škol, kteří již vlastní řidičská oprávnění či se teprve připravují na jejich získání. Cílem projektu je upozornit mladé začínající řidiče na rizika a faktory, které ovlivňují řízení motorových vozidel, neboť jedna pětina dopravních nehod je způsobena právě začínajícími řidiči. Žáci se dozvěděli o průběhu silniční kontroly, jaká oprávnění mají policisté při takové kontrole a také jaké povinnosti mají samotní řidiči. Žáci se také dozvěděli, jak se zachovat při dopravní nehodě, jak je důležité správné zajištění místa nehody, jak vytvořit záchrané uličky, jak si vybrat autoškolu či jak poskytnout první pomoc zraněnému. Policisté také upozornili žáky na smutné statistické údaje dopravních nehod. Projektový den žáci hodnotili pozitivně.

Zapsala: Mgr. Hana Kašparovská

Školní parlament vyrazil do České televize II.

Ve středu 18. 10. 2023 se dvaadvacetičlenná skupina žáků naší školy zúčastnila exkurze v brněnském vysílacím studiu České televize. Současní členové školního parlamentu s pedagogickým doprovodem měli možnost si projít moderní komplex, ve kterém ČT vysílá od roku 2016.

Zkušená paní průvodkyně nás zavedla nejdříve do maskéren a kostyméren. Poté jsme zamířili do vysílacích prostor Dobrého rána, které nás ohromilo velkým množstvím světelných a kamer. Narozdíl od první exkurze jsme bohužel neviděli studio oblíbeného pořadu AZ kvíz, protože se prostory chystaly na natáčení jiného pořadu, nicméně ve zpravodajské sekci jsme měli možnost vyzkoušet si čtecí zařízení.

Přibližně v devadesáti minutách jsme prošli i pracoviště střihačů, dramaturgů, techniků, zvukařů či tlumočnicků. Exkurzi jsme zakončili právě ve zpravodajské sekci, kde nám byla představena práce redaktorů a celkově jsme nahlédli pod pokličku tomu, jak zpravodajství funguje.

Z exkurze jsme odcházeli nabití energií a novými informacemi a také jsme si odnesli spoustu fotek ze zpravodajského křesla, od moderátorského pultíku či ze střížen.

Zapsala: Mgr. Barbora Baláková

Okresní kolo v basketbalu dívek

Dne 18. 10. 2023 se družstvo našich děvčat zúčastnilo okresního kola v basketbale. Naše děvčata vyhrála na plné čáře všechny zápasy a postoupila do krajského kola.

Výsledky:

GML – Gymnázium Brno, třída Kapitána Jaroše 47:23

Gymnázium Brno, Slovanské náměstí – SZŠ Jaselská 23:35

Gymnázium Brno, Slovanské náměstí – GML 28:14

SZŠ Jaselská – Gymnázium Brno, třída Kapitána Jaroše 63:23

Gymnázium Brno, Slovanské náměstí – Gymnázium Brno, třída Kapitána Jaroše 44:17

GML – SZŠ Jaselská 23:32

Konečné pořadí škol:

1. SZŠ Jaselská
2. Gymnázium Slovanské nám.
3. Gymnázium Matyáše Lercha
4. Gymnázium Brno, třída Kapitána Jaroše

Složení družstva:

Tereza Trávníčková 3C

Lucie Horáková 4B

Adéla Kůlbová 2LA

Valentýna Veselá 3LB

Karolína Budská 1LB

Aneta Pekajová 1D

Adéla Vychodilová 2LB

Vedoucí družstva: Mgr. Hana Ondrášková

	GML	Jaroška	Slovaňák	SZŠ Jaselská		
GML		47:23	14:28			
Jaroška	23:47			23:63		
Slovaňák	28:14			23:35		
SZŠ Jaselská		63:23	35:23			

Okresní kolo v basketbalu – chlapci

Dne 19. 10. 2023 se tým chlapců SZŠ Jaselská zúčastnil okresního kola v basketbalu na SPŠS Kudelova. Ve skupině jsme měli týmy Gymnázium Křenová a SPŠS Kudelova. Kluci hráli hned první zápas se SPŠS Kudelova a po bojovném výkonu bohužel prohráli. Po prvním zápase hned nastoupili k druhému zápasu s Gymnaziem Křenová, a i když poločas skončil remízou, tak zápas naši bojovníci bohužel prohráli. Děkuji všem účastníkům za vzornou reprezentaci školy.

Zapsal: Mgr. Peter Milčák

Městské kolo středních škol ve volejbale

Dne 24. 10. 2023 se uskutečnilo okresní kolo ve volejbale.

Pořadatel: Gymnázium Tř. Kpt. Jaroše

Místo: Gymnázium Matyáše Lercha

Vedoucí družstva: Mgr. Zuzana Horynová

Složení družstva:

Sára Němcová 4.D

Natálie Příbylová 4.L

Markéta Láníková 3.B

Nikol Kotolanová 3LB

Klára Popeláková 2LA

Petra Kašpaříková 3LB

Kateřina Křehlíková 2A

Gabriela Eliášová

Děvčata hrála ve skupině s týmy Gymnázium Matyáše Lercha, Gymnázium Elgartova a SPŠ Purkyňova. Děvčata bojovala statečně a podala pěkné výkony. Ze skupiny jsme bohužel nepostoupily.

Děkujeme za vzornou reprezentaci školy!

Zapsala: Mgr. Zuzana Horynová

Dárcovství krve pro Jaselskou ve FN USA

SZŠ Brno, Jaselská, p. o. ve spolupráci s transfuzním oddělením FN u sv. Anny zorganizovala II. ročník „Daruj krev pro Jaselskou“. Jsme velice rádi, že můžeme pokračovat v tak bohubilé činnosti a navázat na historii školy. Naši žáci, pedagogové a přátelé školy touto cestou mají možnost nahlédnout do zdravotnictví a podpořit jej i z jiné strany. Celkem se odběru zúčastnilo 54 dárců a z toho 40 dárců mohlo darovat krev.

Celou akci přišla podpořit ředitelka SZŠ Jaselská PhDr. Zuzana Číková a náměstkyně pro ošetrovatelskou péči ve FN u sv. Anny Mgr. Jana Zvěřinová.

Akce proběhla v neformální a přátelské atmosféře.

Všem dárcům děkujeme a těšíme se na III. ročník.

Zapsala: PhDr. Milena Spurná

[Další fotky naleznete zde](#)

Nábor DoFE

Dne 25. 10. 2023 proběhl ve dvoraně školy nábor DoFE. Nábor se týkal všech žáků prvních ročníků. Přednáškou provázela Mgr. Kristýna Kyseláková, která si pro žáky připravila zajímavou přednášku a seznámila je s projektem DoFE.

Stipendijní program FN Brno

Dne 30. 10. 2023 se třídy 3A, 3B a 3D zúčastnily krátké přednášky s názvem Stipendium FN Brno, kde byl žákům představen stipendijní program Mgr. Neveselou, kdy žáci po dobu studia ve 3. a 4. ročníku dostávají finanční stipendium. Podmínkou však je podepsání pracovní smlouvy po maturitě.

Zapsala: Mgr. Barbora Baláková

Halloweenský den

Dne 31. 10. 2023 na naší škole proběhl Halloween. Jedná se o jednu z tradičních a oblíbených akcí pořádanou školním parlamentem. Halloweenská maska navíc žákům zajistila imunitu na zkoušení a testy. Ve škole jsme tak mohli potkat nejrůznější milé i strašidelné bytosti.

Gaudeamus

Dne 31. 10. 2023 navštívila třída 4L veletrh vzdělávání „Gaudeamus Brno 2023“ na brněnském výstavišti. Žákům tato akce měla pomoci hledat odpověď na otázku „Kam po maturitě?“.

Žáci navštívili stánky mnoha českých i zahraničních vysokých škol a dalších vystavovatelů, zúčastnili se přednášek těchto škol, mohli si udělat test studijních předpokladů v testovacím centru nebo využít služeb poradenského servisu. U pokladen tentokrát nebyla žádná fronta, takže jsme stihli i zahájení veletrhu.

Ted' už jen zbývá správně si vybrat a uspět. Hodně štěstí!

Mgr. Soňa Pazourková

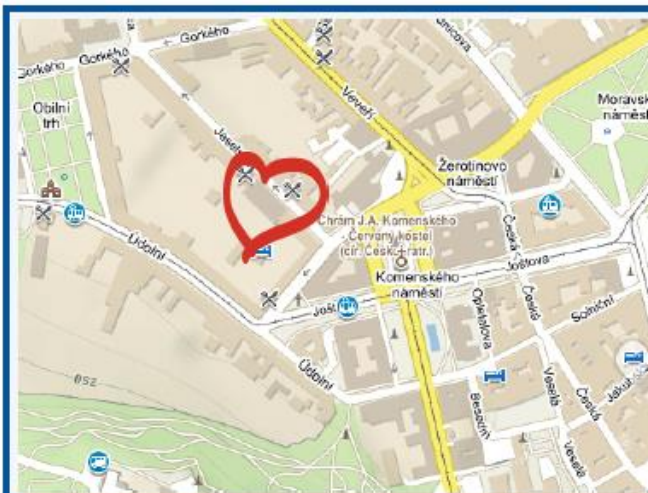

Kde nás najdete?

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zkhusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Příspěvatelé jednotlivých rubrik

Tvůrčí psaní studentů – Radka Hoffmanová

Ztřeštěný nápad vědce Jana – Veronika Urbanová

Úvahy o praxi – Jakub Zedníček a Anežka Drlová

Soutěž Hartmann School Awards – Eva Nekudová

Mediální den – Kateřina Šindelková

Exkurze dětské léčebny se speleoterapií – Silvie Kozlířová

Postřehy z adaptačního výletu – 1C

Ohlédnutí za Mediálním dnem – 2C

Zajímavý koníček – Sára Zeiselová

Můj nejzajímavější sportovní zážitek – Zuzana Kučerová

Já a sport – Adéla Bartáková

Já a výživa – 4L

Jak se připravit na maturitu na zdravotní škole – ChatGPT

Recepty s AI – Google Bard

Medailonky sportovců – Mgr. Jan Pejpek

Tipy na filmy – Bc. Mariika Kaňová a redakce

Tipy na (ne)povinnou četbu – Mgr. Klára Čáslavová a redakce

Ostravské okénko – Mgr. Barbora Baláková

Rébus – Bc. Mariika Kaňová

Vtipy pro lepší den – Bc. Mariika Kaňová

Umístění časopisu na stránkách školy

<https://www.szs-jaselska.cz/studium/casopis-jaselsky-kuryr/>

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Miřyna

Úspěchy našich novin

3. místo
v kategorií - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýř

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

Celorepublikové 11. místo za rok 2020

**Finalista celorepublikové soutěže
O nejinspirativnější střešoškolský časopis
2017, 2019, 2020, 2022**

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**